

Giới thiệu Du Chi Làm Yêu

Du chi làm yêu - Đang tiến hành - Yêu Tình VN

Nữ chính xuyên không qua vô số thế giới, mới đầu tiên đã rơi vào một độ khó cấp trung, đặt một mục tiêu nào đó lên đầu, rồi bắt đầu chiếm giữ tình cảm của đối phương.

Đối tượng lần này hơi bị khó à nha, quan hệ cha và con gái thì làm sao mà phá?

Giới thiệu truyện xuyên không mới mẻ này:

Nữ chính vẫn chưa rõ tên gọi là chi, nhưng là một người tham gia vào hệ thống trò chơi với việc nhập vai vào nhân vật nữ, và nhắm đến một đối tượng nam nào đó trong game để tìm cách cưa đổ.

Ở thế giới đầu tiên, nữ chính xuyên không và tiếp nhận ký ức của Mạc Tổ Quyên, con gái của tổng giám đốc Mạc Tuấn. Mẹ mất sớm, Mạc Tổ Quyên từ nhỏ đã thiếu thốn tình thương của mẹ. Cha lại luôn bận rộn, luôn rời khỏi nhà từ sớm và trở về khi tối muộn.

Mạc Tổ Quyên cứ thế hoang dại lớn trên, trở thành một cô gái hư hỏng, ăn chơi sa đọa, phóng đảng, hết ngủ với người này lại đá người kia. Cô sớm yêu một người là Nguyễn Thiệu, con trai đích tôn của nhà họ Nguyễn. Nhưng anh ta sau đó bỏ mặc cô để đến với một cô gái tốt hơn là Lý An Ninh, yêu đương thật lòng.

Sau khi nữ chính xuyên qua, phát hiện mình có thai, muốn đến nhà họ Nguyễn đòi làm con dâu của họ. Nhưng bị Mạc Tuấn ngăn lại, đòi cô phá thai vì không muốn cháu mình trải qua hoàn cảnh như con gái khi nhỏ. Sau đó nữ chính năn nỉ thuyết phục ông giữ lại đứa bé, còn ông cũng thu xếp để ở nhà chăm sóc con gái mình.

Cha con chung đụng sống bên nhau như thế đã bảy tháng trôi qua và tới ngày Tổ Quyên sắp sinh, hai người chỉ ngày thêm gần gũi.

Bạn đang đọc truyện *Du Chi Làm Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Thế Giới Thử Nhất Tổng Giám Đốc Đại Nhân Là Cha Tôi

Trong căn phòng rộng rãi sang trọng, một người đàn ông mặc tây trang được cắt may tỉ mỉ đang ngồi yên yên trên ghế, khuôn mặt lạnh nhạt nhìn hình ảnh sexy chiếm hết cả trang bìa tờ tạp chí.

Dưới sự phụ trợ của ánh đèn phòng, làn da của cô gái càng thêm ẩm áp chân thật, nội y đơn giản bao lấy bộ ngực kiêu ngạo, eo thon mỏng cong, đôi chân dài trường túc quỳ trên tấm thảm mềm màu xanh dương phụ trợ cho vẻ đẹp hấp dẫn ấy. Sắc đẹp quyến rũ mê hoặc như vậy, lại không thể khiến đáy mắt của người đàn ông xao động hứng thú.

Gác chân thả lỏng người dựa vào lưng ghế, Mạc Tuấn đưa tay cầm di động trên bàn bấm một dãy số. Điện thoại reo một lúc lâu nhưng người bên kia vẫn không có dấu hiệu sẽ bắt máy.

"Tút TUT TUT..."

Thả điện thoại xuống bàn, Mạc Tuấn đẩy cuốn tạp chí sang một bên rồi tiếp tục xử lý văn kiện như bình thường.

"Điện thoại của cậu vừa reo lên thì phải?" Một cô gái trẻ đang ướm bộ váy lên người lơ đãng nói cô gái xinh đẹp đang khoanh tay đứng nhìn cảnh vật ngoài cửa sổ.

"Là lão cha hay quần chuyện gọi tới mà thôi."

Mạc Tổ Quyên không hề quay đầu trở về một câu.

"À." Vân Ly cười cười, biết ý không hỏi gì nữa, toàn tâm toàn ý chọn lựa bộ váy hợp ý để đi chơi. Đứng ở tầng mười một nhìn xuống dưới, tuy ánh mắt Mạc Tổ Quyên rất chuyên chú nhưng trong lòng cô đang quay cuồng thảo luận hệ thống.

Tiếp nhận xong kí ức của nhân vật lần này, Mạc Tổ Quyên chỉ muốn cười khỏ. Cô chỉ là tân thủ mà đã mở ra thế giới trung cấp.

Hệ thống quả là chiều cô!

Tình cảm giữa nguyên chủ Mạc Tổ Quyên và đối tượng công lược Mạc Tuấn có thể tổng kết bằng bốn chữ: Lãnh phụ hư nữ.

Quan hệ cha và con gái làm sao phá?

Từ khi mẹ mất, tinh thần của nguyên chủ bắt đầu sa sút, sau đó tập tành ăn chơi đua xe. Mà Mạc Tuấn lúc đầu vì cảm thấy áy náy với con gái nên cũng không nỡ nằng chửi nặng nề. Một đường xuống dưới, nguyên chủ càng chơi càng quá đáng, đến lúc Mạc Tuấn muốn quản cũng đã muộn, cuối cùng quan hệ hai cha đạt thành tình trạng chỉ cần nguyên chủ không quá quá đáng, ông sẽ không quản.

Cô gái hư hỏng sao?

Dường như nghĩ ra điều gì đó, khóe môi hồng nhợt của cô khẽ nhếch.

Bạn đang đọc truyện *Du Chi Làm Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

Cuộc sống hằng ngày của nguyên chủ đều quay quanh từ nhà tới quán bar, rồi lại từ quán bar đến khách sạn. Hôm nào hưng trí thì ôm eo một tay đua nào đó chơi đua xe mạo hiểm hóng gió. Đêm nay, Mạc Tổ Quyên cũng không ngoại lệ trang điểm xinh đẹp cùng cô bạn thân ngồi xe tới quán bar tìm niềm vui.

Vừa bước chân vào cửa, Mạc Tổ Quyên đã nhìn thấy đám hồ bằng cầu hữu đang quay quần chơi trò thả xúc xắc phạt rượu. Vân Ly đang đi bên cạnh cô thấy mọi người đều rất hưng phấn cũng vội bước chân tới, ngồi xuống tay ghế của một người đàn ông nổi bật trong đám, nhướn mày nói:

"Thật là. Mọi người biết Trịnh Hòa không giỏi nhất trò này sao còn bày ra chứ? Không nhìn thấy gương mặt tuần mỹ của người ta đã đỏ bừng hết rồi sao. Tiểu thư Quyên Quyên của chúng ta sẽ đau lòng đó."

Một cô gái trẻ nghe vậy lập tức phối hợp đồng đội:

"Ai nha, làm sao mọi người lại không biết Trịnh Hòa là người đàn ông mới nhất của Quyên Quyên chứ?! Nhưng cũng chính vì vậy, nên mọi người mới giúp nữ vương Quyên Quyên chuốc say người để dễ bề hành động không phải sao?"

Người này nói một câu, người kia nói một câu, Mạc Tổ Quyên tuy đã kế thừa kí ức của nguyên chủ cũng khó lòng chống đỡ, ném túi xách lên ghế rồi ngồi xuống, cô vừa đưa tay vén mái tóc thì trước mặt đã xuất hiện một ly cocktail. Lười biếng nhận lấy, Mạc Tổ Quyên lơ đãng nói:

"Tôi nay đua xe?"

Trịnh Hòa quay đầu nhìn cô một cái rồi lắc đầu, âm thanh trầm thấp vang lên:

"Tôi nay cảnh sát giới nghiêm. Không tiện."

"Ồ. Vậy đi khách sạn sao?" Nhấp một ngụm cocktail yêu thích, Mạc Tổ Quyên không hưng trí lắm.

Lần này, Trịnh Hòa mới chú ý về mặt của Mạc Tổ Quyên hơn, ánh đèn trong quán bar không sáng lắm nhưng hắn vẫn có thể phát hiện quần thâm dưới mi mắt của cô. Im lặng một chút, hắn lại lắc đầu nói:

"Không có hứng thú lắm. Tôi nay tôi đưa em về nhà."

Nghe vậy, Mạc Tổ Quyên khẽ nhếch đôi chân mày, ngưỡng cao cằm, giọng nói đầy sự khinh bỉ:

"Sao? Không có hứng thú?! Tôi còn chưa chê công phu trên giường của anh quá kém, anh lại dám thấy chán tôi?"

Lâu lắm hắn mới sẵn sóc với một cô gái trong vòng hỗn loạn này, không ngờ lại bị chế giễu. Trịnh Hòa nhếch môi cười lạnh một tiếng. Đúng là pháo hữu thì chỉ là pháo hữu mà thôi. Mặc quần áo lên thì không cần quan tâm nhiều lắm gì.

"Mọi người tùy tiện. Hôm nay tôi có việc, bữa nay tôi khao."

Dứt lời, Trịnh Hòa đứng dậy đi thẳng. Vân Ly ngồi sát bên nên nghe rõ ràng mọi chuyện, cô gái cắn môi nói:

"Cậu..."

Mạc Tổ Quyên không sao cả nở nụ cười:

"Biết cậu thích Trịnh Hòa. Tớ và hắn chỉ là tình vài đêm, không có chút tình cảm, cậu không cần đắn đo." Dừng một chút, Chu Tổ Quyên cũng xách túi đứng lên:

"Hơi mệt, mọi người cứ chơi tự nhiên."

Vân Ly cũng xách túi đi theo:

"Tớ đưa cậu về."

Mạc Tổ Quyên nhìn cô một cái, không nói gì thêm.

Trên đường trở về, Mạc Tổ Quyên cứ cảm thấy trong người không khỏe, xem lại kí ức của nguyên chủ mấy lần, sắc mặt tái nhợt của cô càng thêm xanh.

"Ghé tiệm thuốc."

Bác tài xế đột nhiên nghe cô nói cũng không phản ứng kịp, một lúc sau mới vội vàng đánh tay lái vòng tới tiệm thuốc bán lẻ bên kia đường.

"Cậu bị bệnh? Vậy phải tới bệnh viện khám..."

"Tớ nghĩ mình có thai rồi." Chỉ một câu nói nhẹ nhàng như vậy, nhưng uy lực của nó lại khiến Vân Ly và bác tài xế riêng của Mạc gia trợn to mắt.

Không để ý hai người, Mạc Tổ Quyên đã mở cửa xe bước xuống, bình tĩnh đi vào quầy thuốc mua một hộp que thử thai rồi đi ra.

Nhìn hộp que thử thai trên tay Mạc Tổ Quyên, vẻ mặt Vân Ly lúc xanh lúc trắng, nếu cô đoán không lầm, cái thai này chính là của...

Bạn đang đọc truyện *Du Chi Làm Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

Mở cửa phòng vệ sinh, Mạc Tổ Quyên mím chặt môi nhìn chằm chằm vào vách ngang của que thử thai.

"Con có thai?" Cửa phòng đột nhiên bị đẩy ra, Mạc Tuấn lạnh nhạt nhìn chằm chằm vào cô.

Một thoáng chột dạ qua đi, Mạc Tổ Quyên khoanh tay, vẻ mặt ương ngạnh đáp lại:

"Tôi có thai hay không thì liên quan gì đến ông. Hôm nay mặt trời mọc hướng Tây sao? Một người luôn cuồng công tác như ba tôi lại về sớm để quan tâm đến việc đời tư của con gái cơ đấy. Thôi, tôi không cần sự quan tâm chăm sóc của ông. Ông cứ để dành tinh lực để lo cho cái công ty cưng của ông đi... và đừng có xía vào chuyện của tôi."

Đã quá quen thuộc với kiểu ăn nói xấc xược của cô, vẻ mặt Mạc Tuấn vẫn lạnh nhạt như cũ:

"Cha của đứa bé là ai?"

Sắc mặt của Mạc Tổ Quyên cứng đờ, im lặng một lúc, cô lập tức thay đổi biểu cảm, bàn tay nhẹ nhàng xoa xoa bụng, ánh mắt phát sáng nói:

"Phải rồi. Đứa bé này là con của Nguyên Thiệu. Ba, ba phải giúp con, ba nói với bác Nguyên là con đã có mang con trai của anh ấy. Chắc chắn anh ấy sẽ chia tay với đứa con gái quê mùa kia để lấy con."

Dường như bị suy nghĩ ấy thuyết phục, vẻ mặt của Mạc Tổ Quyên càng thêm rạng rỡ, nhà họ Nguyên ba đời đều độc đinh, họ rất quan trọng về chuyện nối dõi tông đường, tuy rằng Nguyên Thiệu không yêu cô, nhưng anh ấy chắc chắn sẽ yêu đứa con trong bụng cô... Càng nghĩ, Mạc Tổ Quyên càng thêm hưng phấn, vội vàng bước chân tới giường cầm điện thoại lên gọi cho Nguyên Thiệu.

Nhìn hành động của cô, Mạc Tuấn vẫn đứng yên, trong đầu liên tục phân tích hậu quả xấu nhất. Nhà họ Nguyên ở thành phố này chính là một ngọn núi cao sừng sững, mà thế lực của ông, cũng không thể che chở được sự tùy hứng không biết suy nghĩ của con gái. Đã biết là biển lửa, nhưng ông lại không thể ngăn cản, chỉ có thể cô nghe được ý muốn của Nguyên Thiệu, biết rõ tính cách lạnh bạc vô tình của hắn thì những lời ông nói đứa con gái này mới nghe vào.

"A Thiệu. Anh có rảnh không?"

Nguyên Thiệu đang ngồi tâm sự vui vẻ với Lý An Ninh lại bị tiếng chuông gọi tới của cô phá vỡ, tâm trạng cực kỳ không vui nhũn mày đáp: "Không rảnh!"

Bất an xoa xoa bụng, tâm trạng vui vẻ của cô lập tức tan thành mây khói, nhưng nghĩ đến chuyện sau khi nghe xong tin tức mình có thai, chắc chắn anh ấy sẽ rất kích động chạy tới nhà cô thôi.

"A Thiệu. Em muốn thông báo với anh một chuyện."

"Sách" một tiếng, Nguyên Thiệu không hề kiên nhẫn đáp:

"Nói!"

Hít sâu một hơi, Mạc Tổ Quyên cố gắng dịu dàng xen lẫn thẹn thùng nói:

"A Thiệu, em có thai con của anh rồi."

Như tiếng sét giữa đêm, vẻ mặt anh tuấn thiếu kiên nhẫn của Nguyên Thiệu chợt cứng đờ, lại rất nhanh phản ứng lại, đôi mắt đen sâu sắc khẽ cong, âm thanh trào phúng từ loa điện thoại từng chút từng chút truyền vào lỗ tai cô, khiến tình yêu mù quáng của cô giống như bị dao cắt, máu chảy đầm đìa.

"Mạc Tổ Quyên. Ai không biết cô là dạng con gái gặp dịp thì chơi? Đàn ông lên giường với cô không ít cũng hơn mười tháng, cô lại dám nói cô có thai của tôi?! Nếu cô còn không biết điều gọi tới làm phiền tôi một lần nữa thì đừng có trách ở thành phố B này không còn nhà họ Mạc."

Bạn đang đọc truyện *Du Chi Làm Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4

Mạc Tổ Quyên luống cuống giải thích, cô liên tục khẳng định cái thai trong bụng thật sự là của anh, nhưng đáp lại chỉ là ba âm thanh "tút tut tut".

Đôi mắt to chứa đầy sự kiêu ngạo giờ đây chỉ còn sót lại nỗi đau và không thể tin nổi, bờ môi hồng nhạt run rẩy như cánh hoa mỏng manh trong cơn mưa, Chu Tổ Quyên giống như người mất hồn thì thào:

"Sao anh có thể đối xử với em như vậy..."

Trong đầu óc liên tục hiện lên hình ảnh Nguyên Thiệu kiêu ngạo cười với cô, hình ảnh suýt ngã khi anh lái xe đưa tới bên cô, rất nhiều...nhưng cô, lại chưa bao giờ có được sự quan tâm cưng chiều của Nguyên Thiệu dành cho Lý An Ninh. Một cỗ khí không cam lòng lập tức cuộn cuộn bốc lên, Mạc Tổ Quyên vội vàng đưa tay cầm túi xách chạy ra ngoài.

Có điều khi cô sắp đi lướt qua người Mạc Tuấn thì lập tức bị ông đưa tay giữ chặt lại.

"Con còn không thấy rõ sao?" Tuy vẻ mặt của Mạc Tuấn vẫn lạnh nhạt, nhưng trong giọng nói lại không nén được tia quan tâm, có khi còn hơn thế nữa... Chỉ tiếc, từ trước đến nay nguyên chủ vẫn không cảm nhận được.

"Thấy rõ?! Ha, tôi luôn luôn thấy rõ, thấy rõ anh ấy chỉ là nhất thời bị con nhỏ đê tiện ấy lừa gạt tình cảm nên mới chia tay với tôi thôi. Bây giờ tôi đã có con với anh ấy, chỉ cần tôi tới nhà họ Nguyên nói cho bác trai bác gái biết. Chắc chắn hai bác sẽ khuyên nhủ anh Nguyên Thiệu về với tôi!" Tâm trí của Mạc Tổ Quyên càng thêm kích động sau cuộc nói chuyện điện thoại với Nguyên Thiệu.

"Trước đây bởi vì tôi biết mình không có gì để níu kéo anh ấy ở lại bên cạnh nên mới có thể cam chịu chia tay mỗi người một ngã với anh ấy, nhưng không phải bây giờ ông trời cũng muốn tác thành cho tôi với anh ấy sao?! Chỉ cần tôi có đứa bé này, vị trí con dâu nhà họ Nguyên chỉ có thể là của Mạc Tổ Quyên này."

Nói xong, cô càng thêm sốt ruột muốn chạy tới nhà họ Nguyên, nhưng bàn tay đang nắm chặt cánh tay cô lại không có một chút buông lỏng, Mạc Tổ Quyên đây mãi không ra khiến lí trí của cô càng thêm khó chịu, nhìn không được quát lên với Mạc Tuấn:

"Ngay cả ông cũng dám can tôi sao! Ông buông tay tôi ra! Buông ra!!!"

Một bàn tay đang buông lỏng của Mạc Tuấn từ từ siết chặt lại thành nắm đấm, gân xanh trên mu bàn tay giật giật, ông đưa đôi mắt nhìn chằm chằm vào cô:

"Đứa bé trong bụng con, không thể giữ lại."

Tiếng quát tháo lập tức ngưng bật, Mạc Tổ Quyên tròn to mắt không thể tin nổi nhìn ông:

"Ông điên rồi hay sao! Đứa bé này là con của tôi và anh Nguyễn Thiệu, không có đứa bé này làm sao tôi có thể khiến anh ấy hồi tâm chuyển ý chứ. Tôi không ngờ ông đã là một người cha lạnh lùng với con gái, lại không còn chút lương tâm với cháu của ông. Sao ông lại độc ác ghê tởm đến như vậy!!!"

"Bốp!" Con nóng rất ngay má phải khiến Mạc Tổ Quyên như một người máy bị ấn nút tạm dừng, rồi rất nhanh, giọng nói cao vút ầm ầm tiếng khóc lại vang lên:

"Ông đánh tôi? Ông thế mà lại đánh tôi. Ông đánh tôi...sao ông có thể chứ! Từ nhỏ đến lớn cho dù tôi có làm sai chuyện gì ông cũng không nỡ đánh tôi mà!" Nói xong, Mạc Tổ Quyên liên tục đưa tay đánh ông, nước mắt trong hốc mắt như bị mở van, lăn dài trên hai gò má.

Mạc Tuấn vẫn sừng sững đứng yên chịu đựng, giọng nói trầm thấp từ khoe môi phát ra:

"Ba chỉ đánh con một cái mà con đã thấy đau lòng đến vậy. Thế con có nghĩ đến con của con sau này nó lớn lên, nó biết tất cả mọi chuyện thì nó sẽ đau khổ đến mức nào không?! Cha nó không yêu mẹ nó, rồi con có thể quan tâm chăm sóc cho nó được bao nhiêu?! Con còn không biết rõ một đứa trẻ cha không thương mẹ không yêu thì sẽ ra sao ư? Con..."

Nghe càng nhiều, sự khủng hoảng và bối rối trong lòng cô càng tăng cao, cô muốn mở miệng phản bác rằng không phải, sẽ không đâu... nhưng cô lại không thể, Mạc Tổ Quyên nhớ lại quá khứ của mình, ngày mà mẹ ra đi... Cô lắc đầu quày quặt cắt đứt lời Mạc Tuấn còn muốn tiếp, mạnh mẽ xô ông ra khỏi phòng rồi đóng sập cửa lại, để rồi sau đó, bản thân cô ngồi bệt xuống sàn nhà lạnh lẽo, ôm đầu gối vùi đầu khóc.

Ở bên ngoài, Mạc Tuấn nắm chặt lấy bàn tay đã đánh cô, vẻ mặt lạnh nhạt đứng không nhúc nhích cả một đêm.

Bạn đang đọc truyện *Du Chi Làm Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5

Đến khi thấy sắc trời đã sắp sáng tỏ, Mạc Tuấn mới đưa tay lên nhìn đồng hồ.

5 giờ 33 phút.

Trầm ngâm một chút, ông xoay người đi về phòng, điện thoại trong túi đột ngột vang lên.

"Tôi nghe."

Trợ lý của công ty chi nhánh đầu dây bên kia lập tức báo cáo vài cuộc họp quan trọng hôm nay.

"Gần đây tôi sẽ ít tới công ty, nếu không có chuyện gì cực kỳ quan trọng thì cậu cứ liên hệ với tổng trợ lý Ngô."

Trợ lý chi nhánh nhanh nhẹn đáp lại, lại khách sáo vài câu rồi mới cúp máy.

Mạc Tuấn thả điện thoại lên bàn, đưa tay xoa xoa hai mắt đi vào phòng ngủ thay đồ, thay một bộ quần áo hưu nhân thoải mái, ông lại đi xuống lầu ghé vào phòng bếp.

"Ba..."

Nghe giọng nói khàn khàn của Mạc Tổ Quyên, bàn tay đang nắm tay vịn tủ lạnh của Mạc Tuấn cứng lại, đến khi ánh mắt ông nhìn thấy gương mặt nhợt nhạt tiều tụy cô, sự lo lắng trong lòng lập tức trào dâng.

"Sao con không nằm trong phòng nghỉ ngơi."

Cẩn cẩn mỗi, Mạc Tổ Quyên không tự nhiên nghiêng đầu tránh đi tầm mắt của ông, giọng nói nhẹ nhàng đến mức khó thể nghe thấy:

"Ba, con muốn sinh đứa bé này."

Mạc Tuấn buông bàn tay đang nắm tay vịn, bước chân chậm rãi đi tới trước mặt cô, trầm giọng nói:

"Con đã suy nghĩ kỹ?"

Hít một hơi, Mạc Tổ Quyên gật gật đầu, tầm mắt lại chỉ dám dừng trên cổ áo ông:

"Ba, con không có kinh nghiệm dưỡng thai, ba có thể giúp con được không?"

Im lặng một hồi, Mạc Tuấn chỉ đáp lại một chữ: "Được." Không còn âm thanh nói chuyện, bầu không khí giữa hai người từ từ trở nên đông cứng. Gượng cười nhẹ với ông, Mạc Tổ Quyền ngập ngừng nói:

"Con về phòng nghỉ ngơi."

Bờ môi bạc mấp máy, nhưng cuối cùng chỉ nhả ra một chữ: "Ừ."

Cho dù cô đã xoay người đi về phòng, nhưng ánh mắt ông vẫn luôn dõi theo bóng dáng cô. Mãi đến khi nghe tiếng cửa phòng khép lại, Mạc Tuấn mới thu hồi tầm mắt, ông không để ý bữa ăn sáng nữa mà trực tiếp đi tới phòng làm việc tại nhà, cầm điện thoại nhấn nút gọi cho tổng trợ lý Ngô.

"Ừ, cậu dừng hết mấy hạng mục thu mua trong thành phố B lại đi. Tôi muốn chuyển..."

Cuộc gọi điện kết thúc cũng là hơn nửa giờ sau, cầm điện thoại suy nghĩ một lúc, Mạc Tuấn lại nhấn gọi cho một người khác.

"Là tôi, có một chuyện muốn nhờ cậu..."

Loay hoay ở trong phòng làm việc riêng đến tận buổi trưa, Mạc Tuấn mới nhớ tới việc ăn uống, mở cửa tủ lạnh ra, nhìn từng tầng trống trải sạch sẽ, ông chỉ có thể bất đắc dĩ gọi điện thoại cho tài xế riêng chạy đi mua nguyên liệu nấu ăn.

Cũng không khiến Mạc tổng chờ lâu, bác tài xế đã chạy tới chuyển từng bịch đồ vào phòng bếp.

"Mạc tổng, những gì ngài cần tôi đã mua đầy đủ."

Mạc Tuấn hơi dòi mắt khỏi màn hình máy tính xách tay, gật đầu nói:

"Ừ. Chú cứ về trước đi."

Nói xong, Mạc Tuấn tiếp tục xem bài viết trên máy, đến khi nghe tiếng cửa phòng của cô mở ra, ông mới chớp mắt khép màn hình máy tính lại.

"Con thèm ăn món gì? Ba nấu cho con."

Mạc Tổ Quyền sững sốt đứng nhìn ông, đã rất lâu rồi, cô và ông chưa từng ăn cơm chung với nhau. Vậy mà hôm nay, ông còn hỏi cô muốn ăn gì... Sóng mũi cay cay, Mạc Tổ Quyền quay đầu ngo ngoáy mấy bịch thức ăn, giọng nói khô khốc:

"Con muốn ăn thịt bò xào đậu, gỏi cuốn, cháo hương."

Mạc Tuấn nghiêm túc nghe, vẻ mặt lạnh nhạt giờ phút này khiến cho người đối diện có cảm giác rất ôn nhu sẵn sàng.

Bạn đang đọc truyện *Du Chi Làm Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6

Từ sau ngày hôm đó, cả hai bắt đầu cuộc sống chung đụng trong bảy tháng. Tuy Mạc Tuấn từng có kinh nghiệm chăm sóc qua phụ nữ có thai, nhưng cũng là hơn hai mươi năm trước, kí ức đã quá xa. Có điều ở trước mặt con gái, ông vẫn cố gắng tỏ ra về mình biết rất nhiều. Chẳng hạn như trường hợp hai cha con đi trung tâm thương mại mua sắm đồ cho trẻ em.

Nhìn một loạt khăn trải giường cho trẻ sơ sinh, trong đôi mắt thâm thúy của Mạc tổng hiện lên tia bối rối. Nhưng Mạc tổng vẫn là Mạc tổng, ông bình tĩnh đưa tay cầm lấy loại khăn trải giường giá tiền đắt nhất đưa cho cô, trầm thấp nói:

"Loại này."

Ho nhẹ một tiếng, ông bổ sung thêm một câu: "Tiền nào của nấy."

Mạc Tổ Quyền chớp mắt quan sát khăn trải giường, sờ sờ trong tay cảm giác mềm mại như bông. Từ nhỏ cô cũng chỉ biết ăn chơi đua đòi, quả thật không biết một chút gì về mấy món đồ lặt vặt này nên vô cùng tin tưởng những gì lão cha nói.

Cứ mua theo cách đắt nhất là ổn nhất, Mạc tổng thành công bảo vệ được hình tượng lạnh nhạt cao lớn của mình.

Lại kể một trường hợp khó khăn đột xuất khác, vừa mới ăn cơm tối xong, Mạc Tổ Quyền xem chương trình làm đồ ăn trên ti vi lại đột nhiên lên tiếng nói thêm ăn táo ngọt nấu đường phèn. Mạc Tuấn đang gõ gõ mấy tính xem biểu đồ cổ phiếu chợt ngừng lại, mím môi, trong lòng Mạc tổng liên tục rà soát lại trí nhớ hết công suất hương vị của món đồ ăn cực kỳ ít ăn này ngoài mặt vẫn vô cùng bình tĩnh ngắt đầu nói: "Con thèm táo ngọt đường phèn?"

Chung đụng nhiều, trao đổi nhiều, cách thức ở chung của hai cha con dần dần thả lỏng, từ lúc đầu do nhu cầu mới nói chuyện, sau đó lại quan tâm đến sở thích của nhau một chút, cho đến lúc này, Mạc Tổ Quyên không còn cảm thấy không được tự nhiên khi ăn nói gần gũi với ông.

Mấy tháng trôi qua, cũng là bấy nhiêu ngày nhìn bóng dáng bận rộn của ông, cũng nhờ những tháng ngày ở chung này, cô mới nhìn ra sự quan tâm ẩn sâu sau vẻ mặt lạnh nhạt, nhận ra ông không phải không muốn thấy cô, không phải chỉ là vì cô là một trách nhiệm nên mới phải bắt buộc phải quan tâm, nhưng càng biết ông là một người cha tốt, đáy lòng cô càng thấy ray rứt. Xoa xoa bụng bầu đã nhô cao, Mạc Tổ Quyên lại một lần nữa tự hứa với lòng.

"Chỉ cần sinh đứa bé này ra, Nguyên Thiệu nhất định sẽ trở về bên con. Chỉ cần sinh đứa bé ra, con sẽ học làm một người mẹ tốt, học làm một người con có hiếu với ba."

Bạn đang đọc truyện *Du Chi Làm Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7

Sắp tới ngày sinh, tâm trạng của Mạc Tổ Quyên cũng bắt đầu trở nên lo lắng khó chịu, chỉ cần đứa bé trong bụng ngo nguẩy một chút thôi là cô lập tức cảm thấy bất an nắm chặt lấy bàn âm áp của Mạc Tuấn, giọng nói cao vút xen lẫn kích động:

"Ba ơi! Đứa bé lại động! Có phải con sắp sinh rồi hay không?!"

Cho dù đã bị cô hỏi rất nhiều lần, nhưng lần nào, ông cũng nghiêm túc sờ sờ bụng cô, giọng nói trầm thấp giống như mang theo ma lực trấn an:

"Đừng sợ."

Chỉ cần một hành động đơn giản như thế, chỉ cần có một người để cho mình dựa vào lúc này, chỉ cần vậy thôi, tâm hồn luôn thiếu sự an toàn đã từ từ bình tĩnh lại. Cô đưa hai tay ôm lấy cánh săn chắc của ông, nghiêng đầu dựa vào. Giờ phút này đây, cô không muốn nghĩ đến việc gì cả, tình yêu hay ghen tị, không cam lòng hay áy náy, một mối hay lo sợ tất cả đều tan biến khi cô nắm lấy tay ông.

Cảm nhận được sự ỷ lại của con gái, trái tim người cha như muốn mềm nhũn tan chảy, ông im lặng đưa tay vuốt nhẹ mái tóc dài của cô. Đã lâu lắm rồi, từ ngày người đó ra đi, quan hệ của ông và con gái cũng bắt đầu trở nên xa lạ, mỗi lần gặp mặt là mỗi lần tổn thương nhau, ông có thể lạnh nhạt nghe những lời nói đầy gai nhọn của cô, nhưng là một người cha bình thường, ông cũng cảm thấy lạnh lẽo một mối. Có nhiều đêm ngồi lặng lẽ trong phòng, ông nhin không được hồi tưởng lại bản thân đã sai ở đâu. Rốt cuộc, ông cũng chỉ có thể kết luận rằng suy nghĩ và quan niệm sống của ông không thể làm cho con gái vui. Cho nên, dù vô cùng không thích sự ăn chơi của đám trẻ hiện nay, nhưng ông vẫn cho cô một không gian sống thoải mái...

"A!"

Đôi mày đẹp khẽ cau lại, Mạc Tổ Quyên theo bản năng siết chặt bàn tay, vẻ mặt đáng thương nói:

"Ba~ chân lại bị chuột rút..."

Đã rất quen thuộc với trường hợp này, Mạc Tuấn lập tức đưa tay đỡ đầu cô dựa vào tay vịn ghế sofa, sau đó xoay người cẩn thận nâng hai chân dài đặt lên nệm ghế, quỳ một gối xuống sàn, hai bàn tay hữu lực ông thuần thục xoa bóp từ gang bàn chân đến từng ngón chân của Mạc Tổ Quyên.

Con đau co rút dần dần biến mất, Mạc Tổ Quyên thoải mái đến híp hai mắt, nhắm mắt một hồi, bất tri bất giác cô đã ngủ say sưa.

Ánh trăng ngoài trời càng ngày càng sáng, bất giác đã đến nửa đêm.

Tiếng chuông điện đột ngột reo lên trong phòng ngủ im ắng phá lệ chói tai. Mạc Tổ Quyên cau mày lấy mền gối che đầu, kiên quyết nhắm mắt muốn ngủ tiếp. Có điều, khi tiếng chuông điện thoại reo lên đợt thứ ba, cô vô cùng phiền táo quăng mền sang một bên, đỡ cái bụng bầu đi xuống giường, cầm điện thoại trên bàn, không thấy hiển thị tên người tới càng khiến tâm tình cô càng thêm bức bối, không kiên nhẫn gất lên:

"Ai vậy?!!!"

Bạn đang đọc truyện *Du Chi Làm Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 8

"Tiểu thư Quyên Quyên sao lại nóng tính như thế? A! Tôi biết rồi, chắc là cô đã nghe được tin tức mới nhất của Nguyên thiếu cho nên..." Một giọng nữ yêu kiều mang theo tiếng cười chế nhạo truyền qua loa điện thoại tiến vào tai Mạc Tổ Quyên.

"Cô là ai? Cái gì mà tin tức của Nguyên Thiệu?! Anh ấy có chuyện gì? Cô mau nói rõ cho tôi!" Tần suất tim đập càng ngày càng nhanh, con buồn ngủ lập tức tan biến, bàn tay Mạc Tổ Quyên vô thức siết chặt điện thoại.

"A~ tôi là ai không quan trọng, nhưng điều quan trọng thì cô lại không hề hay biết, chà... Tin vui của Nguyên thiếu mọi người trong vòng đều đã biết, chẳng lẽ cô không còn quan tâm với bạn trai cũ nên mới không biết?" Tuy giọng nói vẫn yêu kiều chế nhạo, nhưng hai chữ "tin vui" lại được cô ả cắn rất trọng.

Con bất an càng lúc càng lớn, cả người cô run rẩy, lí trí giống như bị mất không chế, Mạc Tổ Quyên cao giọng quát lên:

"Nói rõ! Không thì cút!"

"Ha~ được thôi. Tôi cũng mệt khá nhiều công sức mới điều tra được lý do vì sao tiểu thư Quyên Quyên cô lại trở nên ngoan ngoãn như vậy. Chính vì vậy, tôi mới đặc biệt chọn giờ lành để gọi điện tới chúc mừng cô sớm sinh quý tử. Nha, xem tôi này, nói một hồi lại quên nói rõ tin vui của Nguyên thiếu cho tiểu thư Quyên Quyên biết. Sang tháng 1 ngày 12 tháng chính là ngày cưới của Nguyên thiếu và Lý An Ninh đó..."

Đôi đồng tử khẽ co rút, bàn tay đang cầm chắc điện thoại đột nhiên mất hết sức lực buông thõng.

"Bộp!!!" một tiếng, màn hình của chiếc điện thoại sang trọng lập tức nứt nẻ một đường xéo cong xấu xí, giống như vết rách trong trái tim của cô vậy. Mạc Tổ Quyên ngơ ngác nhìn màn hình điện thoại, cả người giống như một người máy cứng đờ hết pin.

Thời gian tích tắc trôi qua. Mạc Tổ Quyên bỗng nhiên lắc đầu nguầy nguậy lui về phía sau, bờ môi run rẩy lẩm bẩm vài câu: "Không. Không có khả năng... Không!!!"

Bởi vì tâm trạng bị kích thích quá lớn, một cơn đau đốn quặn thắt từ bụng dưới đột ngột rồi sau đó liên tục truyền tới. Mồ hôi lạnh bắt đầu lăn dài trên mặt, tầm nhìn của Mạc Tổ Quyên từ từ mờ hồ, cô đưa một tay ôm bụng, một tay cố gắng nắm lấy một thứ gì đó chống đỡ cơ thể đang muốn ngã xuống sàn.

"Đau quá...A a a... Nguyên Thiệu! Em...em đau quá... Nguyên... Thiệu..."

Trong mơ hồ, cô giống như nghe thấy rất tiếng đồ vật rớt xuống sàn, không lâu sau đó, cả người cô lập tức rơi vào một vòng tay rất ấm áp và vững chắc.

"Là ai?"

Mạc Tổ Quyên cố gắng đưa mắt nhìn lên, nhưng cũng chỉ thấy cái cằm cương nghị mơ hồ, người đó hình như đang rất lo lắng cho cô, người đó còn nói một câu: "Đừng sợ."

Cho dù đã sớm có chuẩn bị tốt bệnh viện phụ sản để con gái có thể yên tĩnh sinh đứa bé ra, nhưng Mạc Tuấn vẫn không ngờ lại đột xuất xảy ra chuyện sinh non trước hai mươi ngày. Ngồi trên xe cấp cứu một đường chạy tới bệnh viện, ngoài mặt ông vẫn bình tĩnh nắm tay Mạc Tổ Quyên, tuy nhiên, nếu quan sát kỹ chắc chắn sẽ phát hiện sự nôn nóng lo sợ trong đôi mắt từng trải qua muôn vàn sóng gió ấy, ông nhìn sắc mặt trắng bệch của cô mà cảm thấy tự trách không thôi.

"Quyên Quyên. Con sẽ không sao đâu."

Đang nằm hôn mê, bởi vì cơn đau bụng càng ngày càng tăng, Mạc Tổ Quyên khó chịu giật mình bừng tỉnh. Lúc này, cô mới có thể nhìn rõ người nào đang ở bên cạnh mình, khi mình cần, khi mình bất an, khi mình lo sợ nhất. Nước mắt, ngay cả khi bản thân biết tin Nguyên Thiệu lấy một người con gái khác vẫn quật cường không rơi một giọt, nhưng lúc này đây, Mạc Tổ Quyên nắm chặt lấy bàn tay ông ồa khóc:

"Ba! Ba ơi!"

Mạc Tuấn lập tức nắm chặt lại tay cô, bàn tay khác khẽ vuốt ve vàng trán tràn đầy mồ hôi lạnh cho cô.

"Ba đây. Con ráng chịu một chút nữa thôi, sắp tới bệnh viện rồi."

Bạn đang đọc truyện *Du Chi Làm Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9

Nghe được lời trấn an của ông, Mạc Tổ Quyên đột nhiên không dám nhìn về mặt của ông ngay lúc này, cô sợ mình sẽ do dự, sẽ vì ông mà do dự có nên buông bỏ kẻ khổng lồ đưa bé đến nhà họ Nguyên hay không... như vậy?! Chẳng phải cô đã chấp nhận bản thân không bằng một con nhỏ nghèo hèn thấp kém sao?

Trong khi Mạc Tổ Quyền phân vân thì chiếc xe cấp cứu đã từ từ dừng lại, cảm nhận được bàn tay đang ông muốn buông ra, một cơn sợ hãi chợt xâm lấn trái tim cô, Mạc Tổ Quyền vội vàng nắm chặt lấy tay ông, giọng nói yếu ớt hơn bao giờ hết:

"Ba~ đừng buông tay con có được không? Con sợ lắm ba ơi..."

Đưa mắt nhìn sâu vào đôi mắt ướt át của con gái, đáy lòng ông càng thêm điên cuồng tự trách và đau đớn, hốc mắt cay cay bắt đầu đỏ ngầu lên.

"Ba hứa. Ba sẽ không bao giờ buông tay."

Chỉ cần con cần.

Ba sẽ không như lúc trước, vì tránh bị con nói lời tổn thương mà không muốn trở về nhà, không hề hay biết ba đã vô tình làm con cảm thấy bị tổn thương, bị cảm thấy con bị bỏ rơi.

Tuy các hộ lý và bác sĩ đỡ đỡ cảm thấy rất kinh ngạc, nhưng đã làm việc ở bệnh viện riêng, ai cũng là người biết giữ mồm giữ miệng. Xe đẩy đến phòng sinh, bác sĩ Lê ho nhẹ một tiếng, đang muốn lựa lời uyển chuyển nói thì đã bị ông ngắt lời.

"Đưa cho tôi một bộ đồ bảo hộ."

Bác sĩ Lê sững sốt, bình thường ngay cả là chồng của sản phụ cũng rất hiếm người muốn vào phòng sinh với vợ, không ngờ Mạc tổng lại thuộc vào số lượng hiếm.

Thấy Mạc Tuấn không rời khỏi, trái tim cô đập càng lúc càng nhanh, ầm ập đến mức nước mắt lại rơi.

"Quyên Quyên..." Đường đường là tổng giám đốc có thể điều hành một công ty lớn, nhưng mỗi khi đứng trước mặt cô, ông giống như thằng ngốc không biết phải nói gì để an ủi con gái, không biết cách thể hiện sự quan tâm của mình để cô không còn thấy khổ sở.

"Con... Có cảm thấy ba ngốc lắm không?"

Mạc Tổ Quyền đang khóc vì cảm động cũng bị vẻ mặt ảo não và câu hỏi của ông làm cho đỡ khóc đỡ cười:

"Ba... A a a a..."

Một cơn đau nhói kinh khủng đột ngột kéo tới không kịp đề phòng, sắc mặt của cô lập tức tái xanh, một tay nắm chặt lấy ga giường, một tay run rẩy siết mạnh tay ông.

Phòng sinh bần rộn hẳn lên, bác sĩ Lê cẩn thận quan sát độ mở rộng của cửa mình, sau đó cầm kéo bấm rách một đoạn.

"Ba a... Con... Con đau... quá...á...a...a..."

Bụng dưới đau đớn còn liên tục phải chịu mấy bàn tay ấn ấn bụng, đau đớn xé rách khiến một cô gái trẻ khó lòng chịu được, đã thế bọn họ còn nói cô đừng la hét để dành sức rặn. Mạc Tổ Quyền lắc lắc đầu, bờ môi run rẩy làm nũng với Mạc Tuấn:

"Ba~ không m... muốn sinh nữa...con...đ...au...quá..."

Tuy người sinh không phải là ông, nhưng cả người Mạc Tuấn đều ướt đầm mồ hôi. Nếu có thể, chắc chắn giờ phút này ông tình nguyện là người nằm sinh thay cho cô.

"Cố gắng thêm một chút nữa thôi. Chỉ cần sinh đứa bé ra, con sẽ không thấy đau nữa."

Con đau nhói kinh khủng cứ dồn dập hết đợt này đến đợt khác, Mạc Tổ Quyền ráng cắn môi hít thở nghe theo lời bác sĩ, nhưng thời gian trôi qua từng phút, sức lực của cô cũng trôi theo từng cơn gồng mình rặn đẻ, vậy mà đứa bé lại không chịu ra, bị cơn đau dai dẳng tra tấn, Mạc Tổ Quyền bỗng nhớ có người nào đó đã nói rằng: Có nhiều sản phụ do khó sinh mà chết.

"Ba... con...con sắp chết rồi phải không...?"

Bác sĩ Lê thấy tinh thần của cô sa sút nghiêm trọng lập tức sốt ruột nói:

"Mạc tổng, tình huống hiện tại rất không lạc quan, ngại mau tìm chuyện nói để kích thích ý chí sinh tồn của Mạc tiểu thư."

Đầu óc Mạc Tuấn bây giờ cũng không tốt hơn Mạc Tổ Quyền, chỉ cần nghĩ đến kết quả xấu nhất thì trái tim ông đã muốn đau đớn đến quặn thắt, nhưng càng đau, ông càng ép buộc bản thân phải bình tĩnh, cho nên, ai cũng không biết sau vẻ mặt lạnh nhạt của Mạc Tuấn là một tâm hồn đang điên cuồng sốt ruột.

Hít sâu một hơi, ông cúi đầu ghé sát bên tai Mạc Tổ Quyền, giọng nói trầm thấp bắt đầu vang lên:

"Quyên Quyên, không phải con nói muốn sinh đứa bé này ra sao?! Con gái ba không phải khinh thường người nói chuyện không giữ lời sao?!" Dừng một

chút, giống như hạ quyết tâm một chuyện rất quan trọng, vẻ mặt lạnh nhạt của Mạc Tuấn không khổng chế được hiện lên sự thống khổ cùng cực:

"Không phải con rất yêu thằng nhóc nhà họ Nguyễn sao? Ba... sẽ giúp con."

Nói xong, gân xanh trên mu bàn tay đang nắm giữ tay cô khẽ giật giật, ông gần như gục đầu xuống sát giường nằm, ai cũng không thể nhìn thấy biểu cảm lúc này của ông.

Không ngờ cũng ngay lúc này, tiếng khóc của đứa trẻ đồng thời vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Du Chi Làm Yêu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10

Gồng hết sức lực nỗ lực một lần nữa, Mạc Tổ Quyên chỉ cảm thấy có gì đó đã trượt ra khỏi người cô, mi mắt càng lúc càng nặng trĩu, nhưng cô vẫn cố gắng nghiêng đầu nhìn gò má ấm áp gần sát bên mình rồi mới chịu nhắm mắt.

Nhìn vẻ mặt yếu ớt mệt mỏi của con gái, Mạc Tuấn không biết bản thân nên vui hay nên buồn đây. Cho dù trong lòng có vạn lần không tha, nhưng ông làm sao không biết Quyên Quyên yêu thằng nhóc vô tình kia đến mức nào chứ.

Khẽ thờ dài trong lòng, ông đưa bàn tay vén mấy lọn tóc ướt đầm ra sau tai cho Mạc Tổ Quyên. Thôi thì bản thân ông sẽ tiếp tục phấn đấu, ông dùng cả đời để thủ lời hứa hẹn sẽ mãi mãi che chở cho cô.

Các hộ lý và bác sĩ đều thờ phào nhẹ nhõm, cất cuống rón xong, bác sĩ Lê cẩn thận tỉ mỉ khâu lại cửa mình cho cô. Một hộ lý trưởng bế đứa bé đã được lau chùi sạch sẽ đi đến bên cạnh Mạc Tuấn.

"Mạc tổng có muốn bế tiểu thiếu gia một lát hay không?"

Mạc Tuấn quay đầu nhìn khuôn mặt nhăn nhó nhỏ bé của đứa trẻ, gương mặt đã quen bày ra biểu cảm lạnh nhạt che giấu nội tâm khiến ông muốn tỏ ra thân thiện hòa ái với đứa cháu cũng là một điều vô cùng khó khăn.

Có điều Mạc tổng vẫn cứ là Mạc tổng, cho dù nội tâm mừng rỡ như điên thì bên ngoài vẫn bảo trì vẻ lạnh nhạt. Cho nên hộ lý trưởng chỉ thấy Mạc tổng không chút thay đổi về mặt nghiêm túc đưa tay đỡ lấy đứa bé trong lòng cô, càng bất ngờ hơn là đứa bé được ông ôm vào lòng chẳng những không chu mỏ khóc, trái lại còn cong cong khoe môi. Hộ lý Trưởng không nhịn được cảm thán:

"Xem ra tiểu thiếu gia rất thích Mạc tổng."

Mạc Tuấn nhìn ngắm cục bột nhỏ trong lòng, ánh mắt thâm thúy hiện lên tia kiêu ngạo, khóe môi cũng vô thức cong lên:

"Đương nhiên rồi."

Nếu như lúc này Mạc Tổ Quyên còn tỉnh, chắc chắn cô sẽ cảm thán một câu: Con gái giống cha. Bởi vì sự kiêu ngạo trong tính cách của cô chính là được di truyền từ ông.

Hai cha con kiêu ngạo, cho nên một khi mất đi một người ở giữa dung hòa, chắc chắn sẽ như hai đầu nam châm, càng muốn cưỡng ép ở chung thì càng phản tác dụng. Nếu "Mạc Tổ Quyên" tới thế giới này, chắc chắn mọi người cũng có thể tưởng tượng ra kết quả của hai cha con.

Nghỉ ngơi gần tới buổi trưa, Mạc Tổ Quyên bị tiếng khóc oa oa của đứa bé đánh thức.

"Mạc tiểu thư đã tỉnh." Hộ lý trẻ vừa cười vừa bế đứa bé đi tới gần đầu giường cho cô xem.

Lần đầu tiên thấy một sinh mạng nhỏ bé như vậy, Mạc Tổ Quyên cảm thấy thật mới lạ, tuy rằng đã biết đây là con trai của mình, nhưng cô vẫn lên tiếng hỏi:

"Nó là con của tôi sao?"

Thấy hộ lý trẻ gật đầu đáp, Mạc Tổ Quyên liền đưa hai tay cẩn thận bế cục bột nhỏ, nhìn cái miệng bé bé lại phát ra tiếng khóc vang dội, cô lại hiếu kỳ hỏi:

"Sao con tôi cứ khóc hoài vậy?"

Hộ lý trẻ nhanh chóng chỉ dẫn vài nguyên do sẽ khiến em bé khó chịu bật khóc, đứng đầu là do bé đói bụng, sau đó là các vấn đề về vệ sinh và sức khỏe,...

"À, vậy là bây giờ con tôi khóc vì bé đang đói bụng phải không?"

Mạc Tố Quyên đưa tay chọc chọc gò má hồng hồng của cục bột nhỏ, đôi môi nở một nụ cười rạng rỡ.

Được sự xác nhận của hộ lý, Mạc Tố Quyên một tay bế đứa bé, một tay từ từ cởi cúc áo, bởi vì là sản phụ, cho nên bên trong cô cũng không có mặc áo lót, hai bầu ngực nặng trĩu căng tràn trực tiếp phơi bày trong không khí.

Khi thấy hai bầu vú của cô, hộ lý trẻ liền lại gần quan sát rồi đưa tay sờ nhẹ. Nhớ đến bảng kết quả sức khỏe của Mạc Tố Quyên, hộ lý trẻ hiểu được nguyên nhân vì sao đầu ti của cô không chảy sữa.

"Mạc tiểu thư đã bị tắc tia sữa nhẹ. Tình trạng này chỉ cần nhờ một người lớn xoa bóp và hút mạnh vài phút là được. Nhưng nếu Mạc tiểu thư không muốn, cũng có thể sử dụng cao dán chữa."

Đôi mắt to tròn lóe lên, Mạc Tố Quyên gật gật đầu nói:

"Cô biết ba tôi đang ở đâu không?"

Hộ lý trẻ há há miệng, nhưng sau đó vội vàng gật đầu nói:

"Để tôi đi gọi Mạc tổng."

Bạn đang đọc truyện *Du Chi Làm Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11

Trong căn phòng Vip rộng rãi chỉ còn có hai mẹ con, Mạc Tố Quyên đưa ngón tay trở chọc nhẹ vào cái trán của cục bột nhỏ, giọng nói cổ tỏ ra tức giận:

"Tiểu tử thú! Hại lão mẹ của người bị đau đến chết đi sống lại còn già mồm khóc lóc nữa hả? Còn nhỏ mà đã biết dùng chiêu 'ác nhân cáo trạng trước'....bla bla..."

Lãi nhai xong tội của cục bột nhỏ, cô lại ghé sát vào tai của bé thủ thi:

"Hừ! Tí nữa ông ngoại của tôi, mẹ cũng phải phạt ông con. Lần này là cơ hội ngàn năm có một, để rồi xem, mẹ không tin là mình không khiến ông ngoại con phải hắc hắc..."

Bên kia, hộ lý trẻ đã truyền lời đến cho Mạc Tuấn, cuộc nói chuyện với tổng trợ lý lập tức rút ngắn gọn trong vài câu rồi cúp máy. Đôi chân dài sải bước nhanh vào thang máy, vừa đẩy cửa phòng ra, đập vào mắt ông là một hình ảnh rất đẹp. Mạc Tố Quyên nghe tiếng cửa phòng mở ra liền quay đầu nở một nụ cười rạng rỡ.

"Ba~ con nhớ ba. Sao ba đi lâu quá vậy~." Giọng nói dịu dàng đến nỗi Mạc Tuấn cứ ngỡ là mình đang bị ảo giác. Tuy vẻ mặt ông vẫn lạnh nhạt như bình thường, nhưng Mạc Tố Quyên vẫn tinh ý phát hiện tia sáng chột lóe trong mắt ông. Hừ~ vui thì cứ cười đi, bày đặt trang bức!

"Quyên Quyên, con tìm ba có chuyện gì?" Kéo chiếc ghế dựa gần sát đầu giường ngồi xuống, Mạc Tuấn bình tĩnh lên tiếng.

"Ba, hộ lý nói con bị tắc tia sữa. Ba giúp con được không~?"

Để cục bột nhỏ nằm xuống bên cạnh, Mạc Tố Quyên phiền muộn chu mỏ làm nũng, cúc áo chưa cài lại làm lộ ra khe rãnh sâu hoắm và hai quả cầu tuyết.

Đôi mày rậm của ông khẽ chau lại:

"Bị tắc tia sữa? Sao hộ lý không kêu bác sĩ tới điều trị cho con. Để ba đi kêu..."

"Ba! Khoan đi đã." Mạc Tố Quyên vội vàng đưa tay nắm chặt tay ông, thấy vẻ nghi hoặc trong mắt ông, cô cắn cắn môi:

"Hộ lý nói chỉ cần có người lớn xoa bóp massage và hút mạnh hai bầu vú là có thể thông tia sữa."

Nghe đến đây, sự lo lắng trong lòng ông liền buông lỏng đôi chút, bấy giờ Mạc Tuấn mới đưa mắt chú ý hai bầu vú căng tròn của cô, giọng trầm thấp nói:

"Chỉ cần massage và hút mạnh là được?"

Không thấy một chút tình sắc nào trên mặt ông, trong lòng cô càng thêm không phục, từ nhỏ đến lớn, mặc cho cô có bày đủ trò cũng không thể khiến vẻ mặt lạnh nhạt của ông thay đổi, sau thời gian xa cách mấy năm, giờ đây cô đã biết ông rất thương yêu mình, tính háo thắng trẻ con lúc nhỏ ẩn nấp lâu ngày càng thêm tăng mạnh.

"Ba mau giúp con đi." Nói xong, Mạc Tố Quyên lập tức cởi hết cúc áo rồi kiêu ngạo ưỡn cao bộ ngực sữa tót trước mặt ông.

Thấy vẻ mặt tình quái của con gái, Mạc Tuấn làm sao không rõ cô đang muốn trêu ông. Đưa một bàn tay đập lên bộ ngực căng cứng trước mắt, cảm nhận nhũ hoa nhọn nhọn cọ xát vào lòng bàn tay, một cơn tê tê khiến năm ngón tay của ông theo bản năng co bóp lại.

"A ba~ nhẹ chút." Bởi vì tia sữa chưa có nơi bắn ra, cho nên chỉ cần hơi dùng sức thôi là cô đã thấy đau.

Nghe tiếng rên rỉ của cô, tinh thần của Mạc Tuấn lập tức thanh tỉnh. Lần này, ông tập trung hết sự chú ý vào bàn tay, độ nặng nhẹ xoa bóp tràn đầy ôn nhu.

Được massage vô cùng thoải mái, Mạc Tố Quyên lập tức quên mất việc dùng sắc dụ với ông, trong lòng chỉ muốn càng thêm thoải mái, cô đưa tay nâng một bên còn lại nói:

"Ba, bên này cũng đau~."

Đưa mắt nhìn sang, Mạc Tuấn không chút thay đổi vẻ mặt vươn bàn tay còn lại đặt lên xoa bóp.

Bạn đang đọc truyện *Du Chi Làm Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12

Được Mạc Tuấn xoa bóp một hồi, Mạc Tố Quyên lại cảm thấy hai bầu vú nóng ran đau nhói, vươn hai tay vòng qua cổ ông, cô lại bĩu môi rên rỉ:

"Ba~ hút hút nó đi~ vú căng sữa đau quá à~."

Nghe giọng nói mềm mại quăn quýt mỉa ý của cô, Mạc Tuấn âm thầm lắc đầu: Con gái của ông đây, có chuyện nhờ mới chịu làm nũng với cha già aiz...

Nếu như Mạc Tố Quyên có thể thấy được suy nghĩ trong lòng lúc này, chắc chắn cô sẽ nghiêm túc phản bác: Lão cha của con mà tự nhận là cha già thì mấy ông trên U50 chắc chỉ có thể nói mình là cụ già nì.

Nương theo tư thế của cô, Mạc Tuấn chỉ cần cúi đầu là có thể ngậm lấy một bên nhũ hồng, thói quen bản năng lại khiến đầu lưỡi của ông khẽ đảo quanh một vòng đỉnh nhũ, đến khi ông có thể kiểm chế được cái lưỡi của mình thì đầu ông đã bị con gái dày vò thành tổ chim.

Mạc Tố Quyên cũng không ngờ phụ nữ sau khi sinh lại rất miễn cảm như vậy, nhưng cũng đâu thể trách cô được, ai biểu chỉ cần nghĩ bị lão cha mặt lạnh cầm dục nghiêm túc há miệng ngậm lấy một bên vú là cả người cô đều tê dại cả ra, huống chi ông còn dùng lưỡi khiêu khích, nụ hoa của cô đã bị ông khi dễ đến mức cứng ngắt, cửa mình đau rất còn tự ý tiết ra chất lỏng làm cô vừa thấy đau vừa thấy ngứa đây này.

Tất cả lỗi lầm đều là của ông! Hừ~

"Ba~ con khó chịu quá à~ sao ba không hút mạnh mà trêu chọc con hoài vậy~ chán ghét~!"

Nói xong, Mạc Tố Quyên phồng má quay đầu đi, có điều hai tay vẫn ghì chặt đầu ông áp vào ngực mình.

Cả miệng ngậm đầy một bên vú sữa, Mạc Tuấn chỉ có thể im lặng tiếp tục công việc, trong đôi mắt thâm thúy phản phát hiện lên một tia lửa nóng, nhưng chỉ là thoáng qua, giống như chưa từng có vậy. Hút mạnh gần chục lần, một tia nước ấm nóng chợt bắn thẳng vào cuống họng ông, hương vị nhàn nhạt mang theo vị ngọt làm Mạc Tuấn bất giác hút mạnh thêm, muốn uống càng nhiều sữa ngọt. Nước sữa chảy vào cổ họng giống như trực tiếp tưới thẳng vào trái tim khô cằn, hạt giống tình yêu đã héo úa có chút rung động. Chỉ là lúc này đây, ông lại không hề biết, để rồi sau này nó đã trở nên cao lớn um tùm, muốn chặt đứt cũng không được, muốn giấu cũng không xong.

"A~ ba~ hút mạnh lên nữa đi~ thoải mái quá~"

Nghe tiếng con gái cổ vũ, Mạc Tuấn càng thêm ra sức, hai tay chuyển sang một bên vú xoa bóp, trong miệng thì liên tục hấp duyệt, đầu lưỡi bị ông quấn giảo nằm ngoan ngoãn cũng bắt giác rục rịch đảo đảo, cọ xát.

Đến khi uống sữa đến lưng lưng bụng, Mạc Tuấn mới được cô phóng thích, nhìn con gái bé cục bột nhỏ bú sữa, ông tranh thủ đưa tay kéo kéo cổ áo đi vào phòng vệ sinh xả nóng. Soi mặt trong gương, đã rất lâu rồi ông cảm thấy bản thân chật như vậy, mồ hôi to như hạt đậu lăn đầy gương mặt lạnh nhạt, đôi môi bạc ướt sữa, đầu tóc rối bù xù, nếu người trong công ty hay báo chí mà chụp được bộ dạng này của ông, chắc chắn tiêu đề sẽ rất bắt mắt.

Aizz! Làm cha thật khó, đầu phải chuyện đùa. Với con gái nhỏ, cha luôn thiệt thòi.

Bạn đang đọc truyện *Du Chi Làm Yêu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13

Vốc nước vỗ lên mặt, con mát lạnh khiến từng tế bào đều thấy thoải mái, đưa bàn tay lên vuốt vuốt tóc mái ra sau đầu, Mạc Tuấn của chúng ta càng thêm nam tính cool ngầu, cúc áo cài cao bởi vì quá nóng nên đã mở ra hai ba nút, hể lộ cần cổ và xương quai xanh gợi cảm, vài giọt nước bám sát vào da trượt xuống rồi biến mất trong áo sơ mi khiến người xem bất giác tưởng tượng miên man.

Ấy vậy mà đương sự lại không hề hay biết bản thân đang tỏa ra hormone khiến phụ nữ và các cô gái trẻ phải đỏ mặt chân run, Mạc Tuấn vừa xắn tay áo chậm rãi đi ra, đôi mắt to tròn của Mạc Tổ Quyên lập tức phát sáng, cắn cắn môi, cô giả vờ xụ mặt nói:

"Ba~. Con cũng nóng. Con muốn tắm~."

Chuyện con gái sau khi sinh phải ở cữ một tháng, cần phải kiêng kỵ những gì ông đều đã hỏi rõ bác sĩ. Cho nên, Mạc Tuấn lập tức lắc đầu, nhưng thấy từng giọt mồ hôi rơi tong tong trên mặt cô, ông thật sự không nỡ.

"Ba đi gọi hộ lý vào lau người cho con."

Lúc này, Mạc Tổ Quyên mới nhớ ra chuyện sắc dụ với ông, làm sao có thể bỏ lỡ thêm cơ hội này được, cô vội vàng làm nũng:

"Ba~ con không thích người lạ chạm vào mình. Con chỉ cần có ba ba yêu dấu thôi~ ba~ giúp con lau đi~"

Mạc Tuấn thật sự muốn gõ gõ trán cô, ai đòi con gái đã làm mẹ rồi còn càng thêm trẻ con. Khóe môi khẽ cong, ông bắt đầu nói:

"Con vừa sinh xong, cần phải dùng dung dịch vệ sinh cẩn thận...nơi đó...cho nên phải gọi..."

Nghe vậy, tia sáng trong mắt Mạc Tổ Quyên càng thêm lượng, vẻ mặt càng thêm đáng thương cắt đứt lời ông:

"Không chịu. Người ngoài làm sao cẩn thận hơn ba ba yêu dấu của con được."

Cho dù không biết rõ vì sao con gái lại đột nhiên lại bám dính ông như vậy, nhưng được con gái cố gắng lấy vô số lý do để cần ông, chỉ cần ông, thật sự khiến người làm cha cảm thấy vô cùng hạnh phúc, cảm thấy cả người đột nhiên tràn đầy sức sống, giống như trở lại thời trai trẻ lúc nào cũng cuộn cuộn sinh lực vậy.

Bị đôi mắt đen thâm thúy mang theo tia lửa của ông nhìn chăm chăm, Mạc Tổ Quyên đột nhiên cảm thấy nhiệt độ trong phòng càng thêm nóng bức.

"Ba~ có được không?"

Mạc Tuấn không trả lời, đôi chân dài chậm rãi đi tới trước mặt con gái, sau đó giơ một bàn tay khẽ vuốt đi mồ hôi trên trán cô, môi bạc khẽ nói:

"Ba đã ở bên cạnh con đến gần trưa, đến khi tổng trợ lý có chuyện gấp cần thương lượng với ba nên ba mới đi ra khỏi phòng. Cho nên, con không cần thấy bất an lo sợ."

Nói xong, ông liền ngồi xuống gọi điện cho hộ lý chuẩn bị nước ấm, dụng cụ và dung dịch tẩy rửa vào phòng.

Ngắm nhìn một nửa khuôn mặt lạnh nhạt ẩn chứa vô vàn dịu dàng ấy, vết sẹo trong trái tim Mạc Tổ Quyên từ từ ngừng chảy máu, khẽ nghiêng đầu dựa vào vai ông, cô nhẹ nhàng thủ thỉ:

"Ba ơi, có người con gái nào từng nói với ba rằng ba rất dịu dàng chu đáo chưa?"

Mạc Tuấn đưa mắt nhìn cục bột nhỏ nằm gọn trên giường, trong đầu nghiêm túc hồi tưởng, dường như trong quá khứ từng có ai đã nói với ông: Tuấn, khi nào anh thật sự yêu một người con gái, chắc chắn người con gái đó sẽ cảm thấy anh là một người dịu dàng săn sóc nhất trên đời.

"Chưa từng."

Mạc Tổ Quyên đột nhiên cười khúc khích giống như con chuột trộm được hũ nếp:

"Thế thì tốt."

Mạc Tuấn đang muốn hỏi vì sao thì hộ lý trẻ đã đẩy xe đến trước cửa phòng gõ "cốc cốc".

Bạn đang đọc truyện *Du Chi Làm Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

Sau khi để đồ dùng và nước ấm lên giá sắt, ánh mắt hộ lý trẻ có chút ngại ngùng nhìn Mạc Tuấn, giọng nói mềm mại hướng dẫn cách vệ sinh, nói xong, hai má cô gái đã đỏ bừng.

"Tôi biết rồi." Tiền hộ lý trẻ, Mạc Tuấn đưa tay cầm khăn lông nhúng vào nước, cảm giác nhiệt độ vừa vặn khiến ông càng thêm hài lòng:

"Cô hộ lý này làm việc rất cẩn thận."

Nụ cười trên môi Mạc Tổ Quyên lập tức phai nhạt, cô bĩu môi:

"Đó là trách nhiệm của cô ta thôi. Nhận được nhiều tiền thì phải làm được việc. Ba khen cô ta làm gì chứ."

Nhìn vẻ mặt xinh đẹp cau có của con gái, nếu là lúc trước, có lẽ ông sẽ dạy dỗ cô mấy câu, nhưng sau mấy tháng trời ở chung, ông hiểu rằng không phải cô không hiểu chuyện, chỉ là cô thích gây sự chú ý với ông mà thôi. Và lại, cho dù Quyên Quyên của ông có nhiều tật xấu hơn đi chăng nữa, ông đã có thể bao dung thì ông nhất định sẽ bao che khuyết điểm cho cô đến cùng. Nghĩ đến tiểu tử nhà họ Nguyễn, ánh mắt của Mạc Tuấn hiện lên lạnh lẽo, đầu trực diện không có khả năng, ngấm tưng một kích đau đớn thì không phải không thể.

"Ngoan, mau cởi quần áo ra đi. Không phải con than nóng sao."

Mạc Tổ Quyên thấy ông nói lảng sang chuyện khác thì càng thêm không vui:

"Ba, sau này con không cho phép ba khen người khác. Ba chỉ có thể khen con thôi."

Lấy khăn ẩm vừa lau mặt cho cô, Mạc Tuấn vừa nhíu mày nói:

"Con có điểm gì tốt để ba khen. Khen con giỏi khinh thường người khác? Hay khen con ăn nói ngang ngược?"

"U." Cô nghiêng đầu né tránh không cho ông lau, ánh mắt tràn đầy lên án:

"Con là con của ba, con có sai hay đúng gì ba cũng phải chiều con hết."

Cầm tay cởi áo cho cô, Mạc Tuấn chịu thua nói:"Được."

Bấy giờ Mạc Tổ Quyên mới vui vẻ thả lỏng người để ông dễ dàng cởi đồ cho cô, nhưng lau một hồi, cô bị đất nhận ra trong mắt ông không có gì khác thường, ngay cả nơi giữa hai chân cũng chẳng thấy động tĩnh. Mạc Tổ Quyên nhin không nổi lòng hiếu kỳ đưa tay chọc chọc nơi đó của ông, chớp chớp mắt nói:

"Ba~ lau người cho con gái như hoa như ngọc của ba chả lẽ ba không thấy động tĩnh?"

Mạc Tuấn ngừng động tác lau bụng cho cô, một bàn tay không cầm khăn bắt lấy bàn tay nghịch ngợm của cô để lại lên giường.

"Nếu ba mà động tĩnh với con thì con không phải là con gái duy nhất của ba rồi. Một người đàn ông ngay cả con gái mình cũng muốn thì trong lòng hẳn chắc chắn không có điểm dừng, chỉ cần là cô gái trẻ đẹp, bao nhiêu cũng được."

Một tay chống má, Mạc Tổ Quyên tiếp tục đưa tay chọc chọc nơi đó của ông:

"Con thấy trong tiểu thuyết không phải luôn lấy tình yêu để thuyết phục cho hành vi động tình với con gái sao?"

Lại đưa tay bắt lấy tay cô, nhưng lần này ông không buông tay nữa, thấy vẻ mặt nhất quyết phải hỏi cho ra lẽ của con gái, Mạc Tuấn liền nghiêm túc suy nghĩ:

"Tình yêu cũng có rất nhiều loại, giống như ba yêu con cũng là một loại, động tình thì đó là bản năng sinh lý, ba là ba con, tất nhiên không nghĩ đến chuyện dục vọng. Còn theo ví dụ của con, ba không thể lý giải."

Đưa bàn tay trắng nõn lảng mạn vòng qua cổ ông, Mạc Tổ Quyên nâng cằm hôn cái chóc lên đôi môi ông, cười híp mắt nói:

"Ba không thể lý giải là vì ba chưa yêu đúng không?"

Lãnh đạm nhìn cô, Mạc Tuấn nhẹ hôn lên trán cô một cái:

"Ừ."

Bạn đang đọc truyện *Du Chi Làm Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15

Nằm rong rã suốt một tuần trong bệnh viện, cuối cùng hôm nay Mạc Tổ Quyên mới đồng ý để cho Mạc Tổ Quyên xuất viện.

Ngã người xuống nệm giường êm ái thơm ngát mùi hương quen thuộc, Mạc Tổ Quyên thoải mái cọ cọ má lên gối, than thờ nói:

"Cuối cùng cũng sống lại rồi." Chớp mắt một hồi, cô mới nghe thấy tiếng bước chân của Mạc Tuấn, vội vàng đứng dậy chạy ra, cô vươn hai tay ôm lấy thắt lưng của ông, sau đó thuần thục rướn chân hôn cái chóc lên cằm ông, khóe môi nở nụ cười rạng rỡ:

"Thương ba quá à."

Một tay bế cục bột nhỏ, một tay xách một túi hành lý nặng nề, Mạc Tuấn chỉ có thể cúi đầu hôn lên trán cô đáp lại:

"Mỗi lần con muốn nhờ ba là con lại thấy thương ba đúng không?"

Hai cánh vẫn ôm ông, Mạc Tổ Quyên quay đầu hôn cái má phúng phính của cục bột nhỏ, giọng nói vô cùng thành khẩn:

"Ba~ con thấy thương ba thì con nói thương thôi. Chẳng lẽ ba không thích?"

Mạc Tuấn từ chối cho ý kiến, ông vừa bế vừa xách, trên người còn đu đeo một con đười ươi nhưng bước chân vẫn vững vàng đi vào phòng.

Đỡ túi hành lý xuống, lại đặt cục bột nhỏ đã ngủ say vào nôi đắp chăn cẩn thận xong, cuối cùng ông mới cúi đầu nhìn con đười ươi đang đu đeo trên người.

Thấy ông nhìn mình, Mạc Tổ Quyên đột nhiên muốn trêu chọc ông, cô buông hai tay đang ôm thắt lưng ông chuyển sang vòng qua cổ ông, từ từ nâng cằm lên, hai mắt nhắm lại.

Không chờ Mạc Tuấn đưa ra biện pháp xử lý trường hợp này, tiếng chuông điện thoại eo eo đột ngột vang lên cắt đứt không khí yên tĩnh. Mạc Tổ Quyên nhanh chóng mở bừng mắt, nhìn khoảng cách gần trong gang tấc của bốn phím môi, cô mất hứng há miệng cắn nhẹ lên cằm ông rồi chạy ra khỏi phòng bắt điện thoại.

"Có chuyện?" Nghĩ đến lý do Vân Ly gọi điện tới, nỗi đau vừa mới nguôi ngoai lại ần ần đau đớn. "Ngày mốt là ngày người đó thành hôn, tối hôm nay hẳn sẽ hẹn mọi người tới Joking tụ tập. Ừm... cậu có đến không?"

Đưa mắt nhìn bóng dáng cao lớn đang khom lưng xếp đồ cho mình, trong lòng cô liên tục dằn xé, im lặng thần thờ không biết bao lâu, đến khi nghe tiếng gọi liên tục của Vân Ly thì Mạc Tổ Quyên mới hồi phục, khép hờ mi mắt, khóe môi nhếch lên thành một nụ cười băng lãnh:

"Đi chứ. Sao tớ lại không đi."

Ở đầu dây bên kia, đôi mày của Vân Ly đã chau lại như muốn dính sát vào nhau, mấy hôm trước cô từng đến bệnh viện thăm Quyên Quyên một lần, chỉ ngồi ở đó mấy tiếng thôi, nhưng cô vẫn cảm giác được ánh mắt Quyên Quyên khi nhìn bác Mạc rất giống khi cô nhìn Nguyên Thiệu. Biết được bí mật khiến sắc mặt của cô trắng nhợt không còn chút máu, đã vậy cô còn không thể nói rõ cho Quyên Quyên biết, nếu Quyên Quyên biết mình yêu cha ruột của mình, với tính cách ngang ngược của Quyên Quyên, chắc chắn sẽ có chuyện lớn. Nghĩ đến hai đối tượng cô bạn thân yêu, đầu óc lười suy nghĩ của Vân Ly như muốn nổ tung. Vừa muốn khuyên cô bạn đừng đi, nhưng nghĩ đến quan hệ cha con của hai người, cô lại không thể nói gì. Cuối cùng, Vân Ly chỉ có thể thở dài nói:

"Cậu hãy suy nghĩ kỹ. Tớ không mong cậu sẽ hối hận quyết định ngày hôm nay."

Cúp máy, Mạc Tổ Quyên lại lâm vào hồi ức giữa cô và Nguyên Thiệu, có một giọng nói bảo cô buông tha, nói cô cố gắng níu kéo một tình yêu đã kết thúc chỉ khiến bản thân cô đau khổ, sẽ hối hận, nhưng lại có một giọng nói khác khuyên bảo cô nên thử một lần nữa, cô yêu anh nhiều như vậy đã lâu, còn vì anh mang nặng đẻ đau, cô có gì thua kém con nhỏ Lý An Ninh kia chứ, sao lại phải chui rúc trong nhà?

Rõ ràng trong lòng có vô số lý do nói cô không thể cam lòng, nhưng không biết vì sao, nghe giọng nói kia bảo cô nên buông tay Nguyên Thiệu, cô lại cảm thấy nhẹ nhõm hơn nhiều.

Tại sao lại không khó chịu đến mức khó thở như trước?

Là khi nào tình yêu của cô dành cho Nguyên Thiệu lại từ từ phai nhạt?

"Quyên Quyên."

Nghe giọng nói trầm thấp ấy, Mạc Tổ Quyên chợt quay người. Bốn mắt nhìn nhau, Mạc Tổ Quyên khẽ gọi:

"Ba~."

Bạn đang đọc truyện *Du Chi Làm Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16

Ngồi trước bàn trang điểm, Mạc Tổ Quyên đưa tay cầm lấy một thỏi son để ở vị trí dễ thấy nhất, màu đỏ tươi sần bờ môi căng mọng càng thêm quyến rũ, tô xong, cô vứt thỏi son trên tay vào một cái va li lớn, từng món đồ trang điểm được cô chọn lựa để xử dụng đều đã nằm ngổ nghiêng trong đó. Tất cả đều là quà tặng của Nguyên Thiệu khi đang theo đuổi đã tặng cho cô. Ngay cả chiếc váy đỏ rực như lửa cô đang diện trên người, nở một nụ cười xinh đẹp, nhìn bản thân trong gương, Mạc Tổ Quyên vén mái tóc uốn lượn sóng ra sau tai, tay kia cầm túi xách đứng dậy đi "lộ cộp" ra khỏi phòng.

Khi Mạc Tổ Quyên đi tới phòng khách, Mạc Tuấn đang ngồi dựa lưng vào ghế sofa, ánh mắt thâm thúy mang theo tình tự không rõ nhìn cô.

"Con đang trong tháng, đừng đi ra ngoài."

Một chút bối rối thoáng qua, Mạc Tổ Quyên không làm nũng hay chạy tới bên ông, ôm ông, cô chỉ nhìn ra cửa lớn, giọng nói lạnh lạnh khiến vẻ mặt vốn lạnh nhạt của Mạc Tuấn càng thêm tối sầm lại.

"Con có chuyện quan trọng phải giải quyết. Ba cứ ăn cơm không cần chờ con. Con sẽ về sớm."

Nói xong, cô tiếp tục dẫm bước chân đi ngang qua chỗ ông, mãi cho đến khi sắp khuất sau cánh cửa lớn, Mạc Tổ Quyên cũng không quay đầu, chỉ bỏ lại thêm một câu:

"Nhờ ba chăm sóc bột nhỏ giúp con."

Hai bàn tay Mạc Tuấn đan chéo nhau để trên đầu gối đã nổi gân xanh, tuy rằng lúc trước ông không xen vào chuyện đời tư của con gái, nhưng những gì Quyên Quyên mặc tối nay, ông biết tất cả đều là của thằng nhóc họ Nguyên kia tặng.

Chuyện quan trọng cần phải giải quyết?

Quan trọng hơn sức khỏe của bản thân sao?

Quan trọng hơn lời ông nói sao?

Quan trọng hơn tất cả hết thảy hết thảy sao?!

Từng lời con gái nói vẫn còn văng vẳng bên tai: Ba ơi, sau này khi cục bột nhỏ lớn, con sẽ dẫn ba đi du lịch vòng quanh thế giới.

Ba~ đừng rời xa con...

Ba~ con thương ba...

Mấy năm ông đều có thể bị con gái bỏ rơi như thế, ông vốn dĩ đã quen, nhưng chỉ trong vòng một năm ngắn ngủi, ông đã bị từng lời nói và cử chỉ yêu thương của con gái làm cho hạnh phúc đến mềm mại cả trái tim, bắt đầu biết quan tâm sửa chữa lỗi lầm, để rồi đột ngột nhận ra... Trong lòng khó chịu đau đớn, cảm giác giống như bị phản bội khiến vẻ mặt ông trở nên rất đáng sợ, cảm điện thoại trên bàn lên, Mạc Tuấn nặng nề nhấn phím gọi.

Sau khi lên xe với Vân Ly, tâm trạng của Mạc Tổ Quyên cũng trở nên nặng nề, ngồi suốt quãng đường không dài, nhưng mỗi giây mỗi phút trôi qua, hình ảnh ông nhìn cô không lúc nào không chiếm lấy tâm trí cô, lúc này đây, cô chợt cảm thấy hối hận vì đã không ăn bữa cơm cùng ông rồi hăng đi, thậm chí bây giờ Mạc Tổ Quyên chỉ muốn nói tài xế quay đầu trở về, nhưng cô cần phải cho một đoạn tình cảm không cam lòng này có một hồi kết triệt triệt để.

Tiếng chuông điện thoại reo lên, Mạc Tổ Quyên vừa thấy tên người gọi, trái tim liền đập "thình thịch".

"Ba."

"Cục bột nhỏ khóc. Con về đi." Không ngờ cũng có lúc ông lại phải nói dối để níu kéo cô.

Trong mắt cô lập tức hiện lên tia lo lắng, đôi môi đã bật thốt hai chữ "tài xế" nhưng Mạc Tổ Quyên vẫn cố cưỡng ép bản thân phải tiếp tục đi tiếp:

"Ba, chỉ cần 30 phút thôi. Con sẽ trở về."

Nghe tiếng ngắt kết nối, khóe môi Mạc Tuấn khẽ mím chặt.

30 phút?

Đủ sao?

Sau 30 phút cô sẽ trở về bên ông không?

Nếu con đã nói.

Ba sẽ tin.

Bởi vì con.

Là người ba yêu.

Bạn đang đọc truyện *Du Chi Làm Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17

"Quyên Quyên." Thấy xe đã chạy tới nơi một lúc lâu mà cô vẫn không có phản ứng gì, ánh mắt từ khi nói chuyện với bác Mạc xong vẫn luôn không rời nhìn chăm chăm vào điện thoại, Vân Ly có chút lo lắng gọi cô bạn.

"À... có chuyện gì sao?" Mạc Tổ Quyên hơi giật mình quay đầu nhìn Vân Ly.

"Đã tới nơi rồi, cậu không xuống xe sao?" Gỡ đai an toàn ra, Vân Ly mở cửa bước xuống.

Bấy giờ Mạc Tổ Quyên mới đưa mắt nhìn tầm mắt lấp lánh ánh đèn ngoài cửa kính, cảnh vật đã quá quen thuộc bỗng dưng tạo cho cô cảm giác như cách một đời vậy, tâm trạng thay đổi, tình cũng đổi thay. Cảnh vật tuy không phải vật sống, nhưng nó vẫn sẽ thay đổi theo thời gian, tình yêu cô cố chấp bao năm, từng nghĩ rằng sẽ một đời không thay đổi. Nhưng ruốc cuộc, trái tim cô đã tái sinh, bởi vì tất cả những gì ông làm cho cô, nghĩ đến ông, trái tim cô đơn lạnh lẽo liền như được sưởi ấm, cô nhớ bàn tay nắm chặt lấy tay cô không buông, nhớ nụ hôn cung chiêu trần trụi trên trán, nhớ từng ánh mắt lóe sáng hạnh phúc, từng nụ cười...

Tại sao đến bây giờ cô mới thông suốt?

Khóe môi nở một nụ cười tràn đầy vẻ giải thoát, Mạc Tổ Quyên cảm lấy chiếc vòng trên cổ giật xuống, vứt ra ngoài đường, trước cái nhìn trợn mắt của Vân Ly, cô vẫy tay nói:

"Cậu vào đó đi." Sau đó lại quay đầu bảo tài xế chạy xe về.

Nhìn theo bóng xe quyết tuyệt phía trước, Vân Ly cũng cười, nụ cười nửa vui nửa rồi rầu. Nghĩ tới tình hình không lạc quan trong nước, nụ cười của cô lại nhạt đi. Cô chỉ hy vọng bác Mạc sẽ có tính toán ôn hòa, quan trọng hơn là cô không biết bác Mạc có "yêu" Quyên Quyên hay không? Cô luôn muốn Quyên Quyên hạnh phúc hơn còn vẫn chưa thích ứng được tình yêu loạn luân của Quyên Quyên, liệu bác Mạc có cảm thấy chán ghét ghê tởm không?

Đầu óc không thích suy nghĩ nhiều của cô giống như vũ trụ yên bình đột nhiên va chạm với nhau, nổ bùng bùng.

Lắc lắc đầu, Vân Ly nhìn ai cũng có đôi có cặp, bản thân lại cô đơn chiếc bóng, hừ. Nói đi cho đã, bây giờ còn không phải hồi hận!

Ngồi ở trên xe nhìn khung cảnh bên ngoài dần dần trở nên quen thuộc, Mạc Tổ Quyên không kiềm nén được nội tâm đang rộn ràng trong lòng.

[Ba ơi, chẳng muốn để ba đợi 30 phút hay chỉ là 1 giây.

Con nhớ ba.]

Chương 18

Giày cao gót giẫm lên nền đá vang từng tiếng "cộp cộp", Mạc Tổ Quyên không để ý dáng vẻ ưu nhã đưa tay vén tà váy dài vương vãi, muốn nhanh hơn nữa để nhìn thấy ông.

Đứng trên cửa sổ tầng hai, đôi mắt Mạc Tuấn theo dõi sát sao bóng dáng nhỏ xinh bên dưới, bàn tay cầm điện thoại lạnh nhạt nói:

"Tôi nghĩ 50% cổ phần của Mạc thị đã đủ thành ý rồi. Huống chi, cậu còn có thể dùng chuyện đó để kích Nguyên Thiệu, với tình hình chiếc ghế lãnh đạo của Nguyên thị đang nghiêng về cậu ta. Cuộc giao dịch trăm lợi không hại này, cậu không đồng ý?"

Đầu dây bên kia im lặng một lát, giọng nói mang theo hương vị được ăn cả, ngã về không đáp lại một tiếng: "Thành giao!"

Nghe tiếng bước chân của cô đã gần lên tới, Mạc Tuấn đưa tay kết thúc cuộc nói chuyện, điện thoại vừa bỏ vào túi quần thì đằng sau lưng liền truyền tới cảm giác mềm mại mát lạnh.

"Ba~ con đã về."

Hạ tầm mắt nhìn đôi bàn tay trắng như ngọc đang ôm chặt lấy ông, khóe môi bất giác đã cong thành nụ cười nhẹ:

"Quyên Quyên..."

Mạc Tổ Quyên cọ cọ má vào tấm lưng vững trãi của ông, vô cùng dịu ngoan đáp:

"Con ở đây."

Mạc Tuấn tiếp tục trầm giọng gọi tên cô:

"Quyên Quyên..."

Mạc Tổ Quyên quay mặt sang bên trái, dùng má phải cọ cọ, kiên nhẫn đáp lại: "Con ở đây."

Những tưởng ông sẽ tiếp tục gọi tên cô, nhưng ông lại đột nhiên im lặng.

Nghĩ nghĩ, Mạc Tổ Quyên buông hai tay đang ôm eo ông, đi đến trước mặt, nụ cười vui vẻ trên môi cô cứng lại khi nhìn thấy ánh mắt thâm thúy ấy.

Mạc Tuấn đưa bàn tay vuốt ve mái tóc con gái, bờ môi mấp máy mấy lần mới thốt ra tiếng:

"Chúng ta ra nước ngoài sống được không?"

Vì vô số lý do, thành phố B đã không còn là nơi an toàn nữa. Ở nơi này, ông sợ hãi Quyên Quyên sẽ gặp chuyện không may, hơn thế nữa... Nghĩ đến tình cảm cô dành cho thằng nhóc họ Nguyên kia, một cơn đau nhói bức bối lập tức đè ép lên trái tim ông.

Chóp chóp mắt, Mạc Tổ Quyên chu môi:

"Chỉ cần ba hôn con, cho dù đi đến tận cùng trái đất con cũng đồng ý."

Nhìn đôi môi đỏ mọng của con gái, Mạc Tuấn im lặng đưa tay cầm khăn lụa nhẹ nhàng lau hết son đỏ trên môi cô.

"Ba không thích môi son sao?"

"Không phải." Ông chỉ không thích người tặng thỏi son này cho cô thôi.

Bờ môi không còn chút son có hơi trắng nhợt, ông đưa tay khẽ nâng cằm cô lên, từ từ cúi đầu hôn xuống.

Chương 19

Bốn phím môi vừa chạm vào đã tách ra, Mạc Tổ Quyên bắt mẫn nhón chân, hai cánh tay vòng qua cổ ông, mạnh mẽ cọ xát, liếm mút bờ môi khô ráo ấy.

Yết hầu trượt lên trượt xuống liên tục, ánh mắt Mạc Tuấn từ từ tối lại, hai bàn tay thả lỏng bên hông hết nắm rồi thả, cuối cùng, ông đưa tay bắt lấy cánh tay cô chậm rãi đẩy ra.

"Đã muộn rồi, nên đi ngủ." Nói xong, ông giống như lảng tránh gì đó vội vàng bước nhanh ra khỏi phòng.

Nhìn theo bóng lưng ông, Mạc Tổ Quyên liếm liếm môi.

[Ba của con thật là đáng yêu.]

Quay đầu nhìn chiếc va li đã chất đầy đồ, vẻ mặt cô có chút thần thờ, mỗi một đồ trong đó đều là quà Nguyên Thiệu tặng cô, khi đó cô cùng vui vẻ cẩn thận nâng niu đặt chúng ở những nơi dễ thấy, ngay cả lúc chia tay, cô cũng không nỡ đập phá hay vứt bỏ...

Hạ mi mắt nhìn bộ váy đang mặc trên người, Mạc Tổ Quyên cười tự giễu một tiếng, bàn tay kéo khoá, chiếc váy lập tức trượt xuống mắt cá chân, bộ ngực sữa gập không khí lạnh nổi lên một tầng da gà, khom lưng kéo chiếc váy ra khỏi hai chân, cô tiện tay ném nó vào va li luôn.

Bước vào phòng tắm ngâm mình thả lỏng xong, Mạc Tổ Quyên vừa quấn khăn tắm đi ra thì cục bột nhỏ cũng đến giờ đói.

"Tiểu tử thú." Ngất yêu một cái, cô bế đứa bé lên tới đầu giường ngồi xuống, đưa tay nâng một bên đầu đã đưa tới cái miệng nhỏ đang gào khóc.

Cục bột nhỏ có ăn lập tức ngoan ngoãn mút "chụp chụp". Nhìn cái môi nhỏ xinh cong cong, Mạc Tổ Quyên chỉ cảm thấy cưng hết sức, cúi đầu hôn chóc chóc lên trán cục bột nhỏ. Đang chơi đùa với nhóc tỷ, tiếng chuông điện thoại đột ngột reo lên. Đưa tay cầm điện thoại lên xem, Mạc Tổ Quyên tùy ý nói:

"Tớ nghe."

Nhìn cả phòng bao rộng lớn đang nhộn nháo cả lên, Vân Ly đưa tay che miệng khẽ nói:

"Quyên Quyên! Lý An Ninh bị sảy thai."

Về tùy ý trên mặt cô lập tức khựng lại, đôi mày hơi chau lại:

"Đã xảy ra chuyện gì?"

Vân Ly sai bước đến một góc yên tĩnh, có chút đau đầu bóp trán:

"Tình hình cụ thể tớ cũng không rõ, tớ đang uống rượu với Trịnh Hoà thì nghe Lý An Ninh hét lên, co người ôm bụng ngồi bệt trên sàn, đứng gần cô ta là em gái họ Trịnh Hòa."

Mồ hôi lạnh lăn dài trên trán, Nguyên Thiệu cực kỳ đau lòng vuốt ve gương mặt hôn mê tái nhợt của Ninh Ninh.

Nguyên Chấn và Nguyên phu nhân đứng lo lắng cả buổi lại chỉ nghe được tin dữ, tuy trong lòng có tiếc nuối và đau lòng, nhưng đứa bé đã không còn, vậy hôn lễ cũng có thể hủy.

"A Thiệu. Hôn lễ của con..."

Nguyên Thiệu tối sầm mặt, ánh mắt lạnh lẽo cắt đứt lời ông:

"Hôn lễ vẫn cứ hành đúng ngày. Còn chuyện đứa bé..."

Tuy rằng vạn lần không muốn, nhưng vì có thể được cả nhà họ Nguyên chấp nhận, hắn đã phải đợi đến khi Ninh Ninh có thai, sự việc lần này, hắn nhất định sẽ không bỏ qua. Nghĩ đến chuyện Ninh Ninh khó có thể mang thai một lần nữa, hắn nhất định phải có một đứa bé làm lá chắn. Chỉ cần sau này nắm được Nguyên thị vào tay, đến khi đó, ai còn dám khoa tay múa chân trước mặt hắn.

"Con đã có con. Cho nên, hôn lễ vẫn tiến hành như cũ."

[Mạc Tổ Quyên. Không phải cô nói đã có con với tôi sao?]

Nó đã có chút tác dụng với tôi rồi đó.]

Bạn đang đọc truyện *Du Chi Làm Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 20

Cả một đêm không ngủ ngồi canh bên giường, thời gian vừa điểm tới 6 giờ, Nguyễn Thiệu lập tức đứng dậy bấm nút gọi y tá.

"Khi nào cô ấy tỉnh thì gọi điện thoại cho tôi."

Bước chân nhanh chóng rời khỏi bệnh viện, hần vừa lái vừa liên lạc với trợ lý:

"Cho người theo dõi Nguyễn Nam cho tôi. Sự việc tối qua đã tra ra được những gì?"

Càng nghe trợ lý báo cáo, sắc mặt vốn lạnh lẽo của Nguyễn Thiệu càng thêm khó coi:

"Đúng là lũ chó điên!" Hít một hơi thật sâu, Nguyễn Thiệu nở một nụ cười tàn nhẫn:

"Muốn liều mạng? Vậy cho gã và kẻ dụt dây sau lưng cắn nhau đi. Có thể để lộ chứng cứ tham nhũng hợp đồng khu đất ngoại ô cho anh họ giỏi giang của tôi biết được rồi."

[Hừ! Những ai cản đường hần?!

Đều chết hết đi!]

Phân phó xong, hần lại gọi điện tiếp cho một người, tiếng nhạc chờ điện thoại reo hết thời gian nhưng chủ nhân của số điện thoại vẫn không bắt máy. Nhìn chăm chăm vào hàng chữ kết thúc cuộc gọi, trong lòng Nguyễn Thiệu như bị một chậu nước lạnh tạt vào vậy, bàn tay dùng sức bóp chặt chiếc điện thoại, hần cố nén dục vọng đập nát nó, tiếp tục gọi liên tục cho đến khi người kia bắt máy mới thôi.

Nghe tiếng thông báo đã kết nối cuộc gọi, cả người hần vô thức thả lỏng, giọng nói cố tỏ ra nhẹ nhàng hết mức: "Quyên Quyên, chúng ta gặp mặt đi."

Từ khi nghe xong cuộc điện thoại ấy, tinh thần của cô không thể nào tập trung được, ngồi dựa vào cái nôi, bàn tay đu đưa nôi ru cục bột nhỏ ngủ, nhìn gương mặt ngủ say của đứa bé, Mạc Tổ Quyên biết rõ. Người cô từng yêu, không phải là người thích ôn lại chuyện cũ, đứa bé trong bụng Lý An Ninh không còn, chắc chắn nhà họ Nguyễn sẽ không cho phép con nhỏ đó vào cửa.

Chỉ không ngờ, cô đoán được nguyên nhân, nhưng không đoán được kết quả. Phải nói rằng, là cô không ngờ chàng trai kiêu ngạo năm nào, lại trở nên bất cận nhân tình, không chút nương tay để đạt được mục đích.

Ngồi đối diện nhau, Mạc Tổ Quyên ngẩng cao cằm nói:

"Con trai là của tôi! Nó họ Mạc! Không phải họ Nguyễn! Anh đừng tỏ thái độ bỗ thí đó với tôi!"

"Nếu anh tìm tôi chỉ vì chuyện này, tôi không rảnh." Nói xong, Mạc Tổ Quyên không chút lưu luyến đứng dậy rời đi.

Đến khi bóng dáng cô khuất hẳn, Nguyễn Thiệu vẫn ung dung gác chân, đưa tay nhấp một ngụm cà phê, giọng nói đều đều không một chút cảm xúc:

"Mạc Tổ Quyên. Xử lý C."

Hần vừa dứt lời, một người đàn ông ngồi trong góc khuất lập tức đứng dậy tính tiền rồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Du Chi Làm Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21

Vẫn kiên nhẫn ngồi trong xe chờ đợi, một người đàn ông thấy Mạc Tổ Quyên lái xe chạy đi liền cảm thiết bị gắn bên tai nói:

"Mạc tiểu thư đã rời khỏi."

Lắng nghe đầu dây bên kia đáp lời, Hà Bình liên tục gật nhẹ:

"Vâng." Khởi động xe, đang lúc tính toán quay đầu bám theo sau thì Hà Bình tình cờ phát hiện một người đàn ông khả nghi từ nhà hàng đi ra, leo lên một chiếc xe hơi đen phổ thông chạy theo hướng chiếc xe của Mạc Tiểu Thư.

Cảm thấy tình hình bất ổn, hắn nhanh chóng vừa cho xe chạy theo vừa liên lạc lại với Mạc Tuấn, nói ngắn gọn rồi chú ý bám sát theo sau. Với tình hình này, mặc kệ có bị phát hiện hay không, phải bảo đảm an toàn của Mạc Tiểu Thư là trên hết.

Cúp điện thoại xong, Mạc Tuấn lập tức xoay người bước chân dài đi xuống lầu, một bên dặn dò mấy bảo vệ thu dọn hành lý, một bên bảo mẫu cẩn thận bế cục bột nhỏ đi đến nơi an toàn xong, ông liền khẩn cấp lái xe đuổi theo vị trí hiển thị tín hiệu điện thoại của cô.

[Quyên Quyên.

Quyên Quyên.]

Lại đụng đèn đỏ, Mạc Tổ Quyên cau mày nhìn con số giảm dần trên đó, trong lòng không hiểu sao lại thấy nôn nao khó chịu.

[Lúc vui lúc buồn, lo sợ hay bất an. Con chỉ mong nhìn thấy ba.

Love you.]

Cuối cùng cũng nhảy sang đèn xanh, đạp chân ga, Mạc Tổ Quyên tiếp tục lái xe về phía trước.

Đội đến đoạn đường vắng, chiếc xe hơi đen phổ thông luôn theo sát phía sau lập tức tăng tốc canh chuẩn lực chấn một cái vào đuôi xe của Mạc Tổ Quyên.

Bất ngờ bị va chạm, văng trán của cô theo quán tính đập vào vô lăng, một chân đạp thẳng theo phản xạ. Tiếng bánh xe ma sát mặt đường vang lên liên tục.

Chưa tính chiếc xe của cô, chiếc xe hơi đen kia cũng phanh lại, hai người đàn ông biết có một chiếc xe theo sau nên nhanh chóng hành động, một người cầm một cái búa nhỏ không nói hai lời đập vỡ kính xe trước, người sau liền rút một ống tiêm, vươn tay mạnh mẽ nắm chặt cánh tay Mạc Tổ Quyên bơm cận thuốc vào. Hai người đàn ông phối hợp thuần thục, chỉ chưa đến ba phút đã hoàn thành xong nhiệm vụ trở về xe, khởi động máy chạy vụt đi.

Trán bị va đập mạnh, Mạc Tổ Quyên còn chưa kịp tỉnh táo trong cơn choáng váng đã nghe tiếng kính xe bị vỡ, sau đó một cơn lạnh lẽo chảy xuôi theo mạch máu từ cánh tay trái hoà ập vào trong cơ thể. Đôi đồng tử co rút lại, thần trí Mạc Tổ Quyên trở nên tan rã, mơ màng dựa vào vô lăng nhìn một người đàn ông xa lạ mở cửa xe mình ra, âm thanh hỏi han liên tiếp của hắn khiến đầu cô rất khó chịu nhàu nhĩ.

"Im miệng!"

Hà Bình lập tức khựng lại, tình hình của Mạc Tiểu Thư thật sự không tốt nặc. Thầm than trong lòng xong, hắn cẩn thận quan sát khắp người cô.

Chỉ bị sưng trán?

Làm gì lại đơn giản như vậy?

Từ từ... Cửa kính xe bị đập vỡ, lúc này Hà Bình vội vàng nói rõ thân phận bảo vệ của mình.

"Mạc Tiểu Thư, đám người vừa đập vỡ cửa kính xe đã làm gì cô?"

Mạc Tổ Quyên cảm giác cơ thể ngày càng lạnh lẽo, cô hoàn toàn không nghe rõ những gì Hà Bình nói, chỉ có hai chữ Mạc tổng mới khó khăn chui lọt vào tai cô.

Mạc Tổ Quyên vô thức lặp lại hai chữ:

"Mạc tổng..."

Hà Bình nói khan cả cổ nhưng cô chỉ đáp đi đáp lại hai chữ "Mạc tổng". Đúng lúc hắn đang muốn bế cô lên xe mình thì một chiếc xe hơi quen thuộc đã thẳng gấp trước mặt. Nhìn người trên xe bước xuống, Hà Bình lập tức thở phào:

"Mạc tổng."

Bạn đang đọc truyện *Du Chi Làm Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22

Từ xa nhìn thấy đuôi xe bị chấn móp méo của cô, trái tim Mạc Tuấn giống như bị một bàn tay hung hăng bóp chặt lại, đau đến thấu triệt.

"Quyên Quyên..." Đưa hai tay ôm chặt Mạc Tổ Quyên vào lòng, cảm nhận được hơi thở của cô, ánh mắt thâm thúy giờ phút này đây không thể che giấu nổi tình cảm mãnh liệt đang cuộn trào. Ông đã lớn tuổi, hiểu biết tình cảm mình dành cho con gái không còn đơn thuần là tình cảm cha và con gái, trái tim ông nói rằng phải giữ lấy cô, chỉ muốn ôm hôn cô mỗi ngày. Những gì trái tim mách bảo đều đang chứng minh ông đã nảy sinh thứ tình cảm sai trái với cô. Ông là cha cô, cho dù có ra sao cũng không thể thay đổi được sự thật này, nhưng... cũng vì có sự ràng buộc về huyết thống này, ông mới có thể yêu cô.

Ông vốn nghĩ chỉ cần bản thân kiềm chế tốt tình cảm này thì ông và Quyên Quyên sẽ yên ổn ở bên cạnh nhau thêm được mười mấy hai chục năm. Ông đã gần 50 tuổi, còn là cha cô, tình cảm sai trái cho dù có kết quả, liệu ông có ở bên cô cả được cả đời sao? Nếu như cô chỉ là người ông yêu, chắc có lẽ ông sẽ cố gắng dùng hết quãng đời của mình để đổi lấy tình yêu của cô, nhưng cô còn là con gái mà ông hết mực yêu thương từ nhỏ...

Ông không nỡ.

Ông nghĩ bản thân đã suy tính rất chu toàn, rất ôn hoà, lại không ngờ, khi nhìn thấy cô suy yếu nhìn bản thân gọi một tiếng:

"Ba~" Mạc Tuấn cảm thấy tất cả những gì ông tự cho là đúng thật sự rất nực cười. Nếu cô không còn trên đời, vậy những điều ông lo lắng chả khác nào là khoảng cách ông tự đặt ra để dành vật bản thân?

Bờ môi khô ráo run run đặt một nụ hôn trên trán cô, Mạc Tuấn khẽ thì thầm:

"Quyên Quyên, ba yêu con."

[Hệ thống: Chúc mừng người chơi đã hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến. Nhận được 3000 điểm kinh nghiệm.]

[Hệ thống: Chúc mừng người chơi đã thăng lên cấp 3.]

Giống như không nghe hệ thống game thông báo, Mạc Tổ Quyên cọ cọ một bên trán không bị sưng, bờ môi vì kìm nén cơn đau đang lan tràn mà trở nên trắng bệch:

"Ba~ con khó chịu quá. Ba đưa con về nhà đi."

Cảm nhận cơ thể lạnh lẽo bất thường của cô, Mạc Tuấn lập tức nói:

"Được. Ba đưa con về nhà."

Nói xong, ông nhanh chóng bế cô ra khỏi xe, quay đầu nói với Hà Bình mau chóng chờ bác sĩ riêng tới.

Hà Bình gật đầu, thuận thực giúp ông mở cửa xe xong liền vội vàng trở về lái xe chạy đi.

Đặt cô nằm xuống hàng ghế sau, lại cởi áo khoác đắp lên người cô, nhìn cô nhẩn nháy nắm lấy tay ông không buông, Mạc Tuấn trầm thấp nói:

"Ngaoan. Ba chờ con về nhà."

Cố gắng nhìn sâu vào mắt ông, khoé môi Mạc Tổ Quyên đột nhiên cong lên, hé ra một nụ cười hạnh phúc:

"Ba~ con yêu ba."

Bàn tay đang nắm chặt tay ông từ từ buông ra, mi mắt cô khép hờ lại:

"Khi nào về tới nhà, ba nhớ đánh thức con dậy nhé..."

Bạn đang đọc truyện *Du Chi Làm Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Ngoại Truyện

Suốt một chặng đường lái xe, cứ cách một chút là ông lại nhìn gương chiếu xem xét vẻ mặt của cô. Giống như giác quan nào đó đang muốn nói với ông rằng, con gái của ông sẽ không còn vậy.

Vừa tới căn hộ riêng, Mạc Tuấn nhanh chóng bế Mạc Tổ Quyên đặt lên giường.

Bác sĩ Lương được Hà Bình đưa tới lập tức đi tới kiểm tra khắp người, càng xem biểu hiện của cô, vẻ mặt của ông càng nhăn lại, xoay người mở hộp thuốc mang theo bên người, cầm một lọ thuốc nhỏ và ống tiêm ra, dùng ống tiêm hút cạn thuốc trong lọ rồi tiêm vào người cô.

Tiêm xong, lúc này bác sĩ Lương mới nhìn về mặt không giấu nổi sự sốt ruột của Mạc Tuấn, thờ dài nói:

"Mạc tổng, tình hình thật sự không lạc quan. Mạc tiểu thư vừa mới sinh không bao lâu, cơ thể còn rất yếu." Ngập ngừng một chút, ông mới nói thẳng:

"Theo chuẩn đoán của tôi, Mạc tiểu thư vừa bị tiêm vào một loại chất ma túy tổng hợp gây nghiện cực mạnh. Nếu người bình thường bị tiêm vào sẽ trở nên hưng phấn, nhìn thấy ảo giác... Nhưng cơ thể của Mạc tiểu thư có dấu hiệu kháng thuốc, tạo nên phản ứng đau đớn, cả người lạnh lẽo. Chỉ là qua một thời gian nữa, chất ma túy sẽ hoàn toàn dung nạp, đến lúc đó, sẽ tạo thành tổn thương lớn cho cơ thể, chưa kể chất ma túy này rất khó cai nghiện."

Gân xanh trên trán giật giật, Mạc Tuấn cố gắng kiềm chế bản thân đến cực hạn mới không cầm súng đi bắn tên khốn kiếp kia mấy phát. Hít một hơi, ông gạt đầu tiến bước bác sĩ Lương. Nghĩ đến về máy bay đã chuẩn bị sẵn, nhà ở và mọi thứ đã sẵn sàng, chỉ cần ông đi rước cô ra sân bay nữa thôi...

Tại sao người xảy ra chuyện không phải là ông chứ?!!!

[Quyên Quyên, lần đầu tiên ba thấy hận bản thân ghê gớm.

Ba xin lỗi.]

"Ba ơi, con đau quá..." Cấn chặt môi, Mạc Tổ Quyên nước nớc rên rỉ.

Vội đi tới bên giường ôm cô vào lòng, ông không biết bản thân làm sao giúp đỡ cô được đây. Bị tiêm thuốc, nếu không vượt qua được cơn nghiện thì cả đời xem như bị huỷ.

"Quyên Quyên, con ráng chịu đựng. Ba luôn ở bên con."

Bàn tay to liên tục vuốt ve sống lưng cô, đôi mắt ông đỏ ngầu, nước mắt không thể ngăn lại lần dài.

Nghe giọng nói ần ần khốc âm của ông, dù đau đớn đến độ mồ hôi lạnh, Mạc Tổ Quyên lại nhịn không được xả khoé môi:

"Ba~ ba còn nhớ lúc nhỏ không? Khi đó, con bị té chảy máu chân. Con đau nên khóc rất lâu, cho dù ba dỗ cỡ nào cũng không nín, không cho ba xử lý vết thương, nhưng không ngờ, ba lại đột ngột hôn lên đầu gối con, liếm sạch cát bẩn và máu." Nhớ đến kí ức rung động ấy, Mạc Tổ Quyên cố đưa hai tay run rẩy vòng qua cổ ông:

"Ba~ cả người con đều đau lắm. Ba hôn con như lúc đó đi ba..."

Một bàn tay nâng gáy cô, Mạc Tuấn cúi đầu hôn từ trán, hai mắt, hai má, mũi và cằm cô, cuối cùng là đôi môi, lần này, ông đưa đầu lưỡi qua dịu dàng công thành đoạt đất, dây dưa quấy đảo không ngừng, nụ hôn dịu dàng như ly rượu vang lâu năm, thấm sâu đến tận trái tim. Cả hai bắt đầu ôm siết lấy nhau, say mê hưởng thụ mùi vị quần quýt ngọt ngào, nỗi đau trong lòng cả hai từng chút một bị nhấn chìm.

Hôn lên từng tấc da thịt của cô, Mạc Tuấn cố gắng vận dụng hết kỹ xảo giường chiếu ít ỏi của mình để đưa tâm trí cô không còn nhớ đến gì cả, đến nơi cuối cùng, ông chỉ dám dùng bàn tay để ma xát giúp con gái lên đỉnh.

P/s: Mạc Tổ Quyên sinh chưa được bao lâu nên cấm kỵ giường chiếu, mọi người thông cảm nha. ^-^. Thế giới này ăn ít, sẽ có thế giới khác ăn phát ngán luôn. Hắc hắc.

Kết thúc thế giới thứ nhất.

Bạn đang đọc truyện *Du Chi Làm Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Chương 23

Thế giới thứ hai: Nữ tôn quốc Hoàng thái quân vạn vạn tuế!!!

[Hệ thống: Chào mừng người chơi đã hoàn thành nhiệm vụ kiểm tra trình độ nhập vai.

Tiến độ: 80% (Bình luận: Nhập vai chưa đạt được trình độ xem bản thân là nhân vật.)

Nhiệm vụ chi nhánh: Đạt được 50%. Chưa kích phát được bản tính cuồng dã của mục tiêu.

Bảng số liệu nhân vật:

Tên: Chu Tổ Quyên

Tuổi: 24

Danh hiệu: Tân nhân

Cấp: 3

Trang bị: Trống

Thú cưng: Trống

Tiền vàng: 200 (Có thẻ nạp card)

Thời trang: Trống

Túi vật phẩm: túi thức ăn thú cưng x50, tài liệu chế tác trang bị x5, sách nâng cấp kỹ năng x10.]

Nhìn số liệu yếu ớt của bản thân, toàn là thuộc tính cơ bản mà mỗi người chơi mới đều có, Chu Tổ Quyên đưa tay nhấn vào bảng nhiệm vụ, chọn tiếp tục làm nhiệm vụ tiếp theo để mau chóng thăng lên cấp 15, có thể mở ra tính năng cửa hàng mua vài bộ thời trang xinh đẹp và xem được bảng xếp hạng cao thủ.

Khương quốc.

Đứng trên vạn người, lại thế nào.

Hắn vừa sinh ra thì mẫu thân chết, phụ thân hận hắn khiến y còn trẻ đã phải làm quả phụ, không nơi nương tựa. Từ nhỏ cho đến tuổi cập quan, hắn chỉ có một mình, tự học được diệu ngoan tranh thủ tình cảm, học được tư thái quý công tử, chẳng sợ sử dụng thủ đoạn đạt được thứ mình muốn.

Đến tuổi, hắn cũng từng ôm ấp hy vọng sẽ một nữ tử xinh đẹp mạnh mẽ chở che thú hắn làm phu, một đời ân ái. Nhưng có lẽ, hắn vô duyên với tình yêu.

Một đạo thánh chỉ tuyển tú truyền xuống. Hắn bị Quân gia sắp xếp vào cung.

Tổ mẫu là tam triều nguyên lão, nhị bá mẫu là tướng quân tay cầm trọng binh, từ lúc tiến cung đó là một đường vinh hoa quý, một đường đứng vững chi vị Hoàng Quân, cho dù hắn không có hài tử.

Thật sự dễ dàng như mấy lão bà đó nghĩ sao?

Hừ! Mơ cũng thật đẹp!

Hắn đợi thêm mấy năm. Nữ đế già đi, một bệnh thương hàn là đủ tiêu hao nửa cái mạng của bà ta, tất cả quan viên còn vui mừng tung hô to thiên tuế, nhưng ai đều biết, Nữ đế không sống được bao lâu.

Cuộc tranh đoạt từ triều đình cho đến Quân cung cũng bắt đầu.

Hắn cái gì cũng nắm chặt trong tay, cái gì cũng không thiếu, cố tình không có hài tử, cho dù chỉ là hoàng tử cũng không.

Đã không có công chúa của mình, vậy thì không chế một công chúa nhỏ tuổi có địa vị thấp kém, nhút nhát lên làm bù nhìn.

Cứ vậy, hắn có thể danh chính ngôn thuận buông rèm nhiếp chính.

Trở thành Hoàng thái quân quyền khuyh thiên hạ.

Triệu Tổ Quyên xoa xoa tay.

Hoàng thái quân và nữ lưu manh?

Phun một cọng cỏ trong miệng ra, cái cấp bậc này có bắn đại bác cũng với không tới nị!

Đó chỉ suy nghĩ theo tình hình như trên, Quân Tinh Đường trở thành Hoàng thái quân, trừ bỏ quan viên theo phái của Quân gia, những phe đối lập đương nhiên sẽ bị chen ép tước bỏ quyền hạn trong tay, gừng càng già càng cay, huống chi mấy bà già đó cũng không hiền lành gì, hạ độc, hành thích là chuyện thường ngày, chiêu độc nhất chính là dùng bí cổ thuật. Chuyển hoá linh hồn của Quân Tinh Đường nhập vào xác của một con mèo.

Chuyện này cũng chỉ có nàng biết được, ngay cả người hạ chú cũng chỉ dám chắc làm linh hồn Quân Tinh Đường rời khỏi xác, qua bảy bảy bốn mươi chín ngày sẽ chết nếu hồn không trở lại cơ thể.

Bạn đang đọc truyện *Du Chi Làm Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Chương 24

Đêm khuya thanh vắng, người đi trên phố cũng không có mấy ai, chưa đến giờ Tuất thì các hộ gia đình nhỏ trong kinh thành đều đã tắt đèn đi ngủ.

Trong con hẻm nhỏ, Triệu Tổ Quyên đưa tay gỡ gỡ đầu, miệng không ngừng chửi rủa:

"Sổ lão nương hôm nay sao lại đen như vậy, đặt mười ván cũng thua sạch mười ván. Khốn kiếp, rõ là bọn chúng chơi gian lận đây mà."

Nghĩ đến số tiền vừa mới trộm được của nhà Thường quả phu sát vách đã mất sạch, nàng lại nhịn không được đưa tay vò đầu. Đang lúc túng quẫn, Triệu Tổ Quyên lại nảy sinh ý đồ trộm cắp, nhà của Trương Lai có rất nhiều tiền, nhưng nhà đó có nuôi chó dữ, nhà của Triệu thẩm cũng có đình tiền nhưng phu thị của thẩm ấy giấu rất kỹ, nhà của...

"Aizz! Đông Tam, người nói xem, rõ ràng công tử rất sủng ái nó, thế mà nó lại đột nhiên phát điên cào trúng công tử?"

Một giọng nói cảm thán vang lên, sau đó là tiếng bước chân 'loạt xoạt' đi tới.

"Đó gọi là miêu tính khó thuần." Nữ tử được gọi là Đông Tam xách theo cái bọc vải, dùng sức vứt nó vào sâu trong hẻm.

"Con mèo Ba Tư này là do phu nhân bỏ ra một số tiền lớn mua về tặng vào ngày sinh nhật của công tử, trăm sủng ngàn sủng là thế, nhưng chỉ cần nó cào trúng công tử, hậu quả cũng bị đánh chết vứt xác ra đường thôi." Công việc đã xong, hai người liền quay đầu đi ra, vừa đi vừa nói sang chuyện khác.

Nghe tiếng hai nữ đinh đã đi xa, Triệu Tổ Quyên tò mò bước tới chỗ cái bọc vải, lại nhặt một khúc cây khều khều.

Hẻm nhỏ tối tăm vẫn không át được màu lông trắng bị dính máu nên bết lại.

"Chậc! Thật đáng tiếc." Nếu như nó còn thờ, nàng ráng chữa chữa cho nó, nhiều thì hơi khó, nhưng chắc cũng vớt vát được vài lượng bạc, dù sao giống mèo Ba Tư này rất quý, chỉ có thể gia công tử mới sở hữu được, với cái tính thích học theo phong thái nhà quyền quý của mấy công tử thương nhân, cho dù con mèo này có vết sẹo, nhất định có người chịu mua.

Lại thở dài tiếc nuối, Triệu Tổ Quyên lắc đầu bỏ đi, nhưng không đi được vài bước, nàng chợt cứng người lại. Đôi mắt to đảo một vòng, hình như nàng vừa nghe được tiếng 'miêu' thì phải. Một con gió lạnh thổi qua, đường đường là nữ tử cao lớn khỏe mạnh, nhưng lá gan lại bé như hạt mè, nàng run run chân co giò chạy một mạch không dám quay đầu.

Trong đêm tối, một đôi đồng tử màu lục lạnh lẽo nhìn chằm chằm vào bóng dáng của nàng.

Bạn đang đọc truyện *Du Chi Làm Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 26: Chương 25

"Miêu?" Quân Tinh Đường kinh nghi bất định nhìn chung quanh, cả người đau nhức khiến hắn muốn đưa tay lên xoa nhẹ, lại không ngờ, bàn tay được bảo dưỡng tỉ mỉ của hắn không thấy đau, trước mắt chỉ có một cái móng chân mèo trắng dính đầy máu.

"Miêu miêu miêu..." Chuyện gì đang xảy ra...

Quân Tinh Đường nhớ rõ tối nay cảm thấy đầu óc hơi choáng nên không có phê duyệt tấu chương, Mặc Khanh lo lắng nên bụng chén thuốc bổ đến khuyên nhủ hắn đi nghỉ sớm. Mặc Khanh là nam thị theo hắn từ nhỏ đến lớn, lòng trung thành đã bị hắn khảo nghiệm rất nhiều lần, cho nên hắn không chút nghi ngờ gật đầu uống hết chén thuốc bổ.

Nếu như hấn chết, hấn có thể hiểu là Mặc Khanh phản bội mình, nhưng biến thành một con mèo thì lý giải như thế nào?

Chạy một quãng đường xa, Triệu Tổ Quyên mới dám dừng bước chân vỗ ngực thở gấp:

"Kháo! Hù chết lão nương!"

Vừa nghỉ ngơi lấy sức, đôi mắt to tròn của nàng vừa đảo một vòng nhìn khắp nơi. Phía trước không phải là nhà của nàng sao? Mà cách nhà của nàng liền chính là nhà của Thường quả phụ...

Chà! Xoa xoa hai bàn tay, máu ăn trộm trong người lập tức trời dậy, nàng ngựa quen đường cũ thuận lợi mò vào sân sau của y, đang tính cạy cửa đi lên vào thì bên tai chợt nghe tiếng giường "kêu kẹt" từ bên trong phát ra, kèm theo đó là tiếng rên rỉ sung sướng của Thường quả phụ.

Chóp chóp mắt, Triệu Tổ Quyên bỏ con dao nhỏ dùng để cạy cửa cất vào trong ngực, sau đó cúi đầu bước nhẹ tới khung cửa sổ, dùng tay mở cánh cửa hé ra một cái khe.

Một phụ nhân cao to đang đè lên người Thường quả phụ mãnh mẽ "phách phách", vốn dĩ nhìn lên cái chuyện này phải khiến người ta mặt đỏ tim đập, nhưng đôi mắt của Triệu Tổ Quyên lại phát sáng loè loè. "Có tiền!" Trương Lai ơi là Trương Lai, nhà người có sư tử Hà Đông mà còn dám đi ăn vụng. Hừ! Lúc trước người dám kêu người đuổi đánh lão nương, để xem, lần này lão nương có lột hết lớp da heo của người không!

Khoé môi nở một nụ cười đắc ý, nàng nhân lúc hai người kia đang đắm chìm trong cơn va chạm, nhanh tay trộm đi cái quần trong của Trương Lai.

"Kháo! Mùi thối nồng như vậy." Đưa tay cầm cái quần ra xa, Triệu Tổ Quyên nhăn nhó lấy tay còn lại bịt mũi. Nhưng nghĩ đến cái quần này có thể đổi ra tiền, nàng lập tức cảm thấy nó cũng không còn thối như vậy nữa.

Tâm trạng không tồi trở về Triệu gia, Triệu Tổ Quyên theo lệ thường đi vào nhà bếp tìm cơm, mở hết nắp nồi này đến nắp nồi khác. Tất cả đều trống không?!

Thối lưu manh lại nổi lên, nàng đưa chân đạp đổ bàn ghế và chén đĩa, cao giọng nói:

"Com của lão nương đâu? Phụ thân! Hấn lại không để com lại cho nữ nhi bảo bối của người kìa!"

Tiếng nàng vừa dứt, trong phòng ngủ lập tức vang lên tiếng vải cọ xát và tiếng bước chân dồn dập đi tới. Dẫn đầu là một lão nhân mặt đầy nếp nhăn, ánh mắt nhỏ híp lại rất khắc khe, nhưng nhìn thấy Triệu Tổ Quyên, vẻ mặt lão chỉ còn lại sự cung chiêu và đau lòng:

"Bảo bối của phụ thân thật là khổ mà, cả ngày phải vất vả ngoài đường kiếm tiền, đến khuya về nhà thì người ta cũng không chịu để lại một chút com thừa canh cặn cho con."

Nàng nghe phụ thân lại hát tuồng cũ, vẻ mặt lập tức phối hợp, hai phụ nữ lập tức ôm nhau khóc rống. Thật là tội nghiệp hết mức.

Bạn đang đọc truyện *Du Chi Làm Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Chương 26

Triệu phụ xuất thân ở Vương gia thôn, bởi vì lúc trẻ có chút nhan sắc, cho nên lão mới lọt vào mắt của Triệu Tráng. Ở kinh thành này, dù chỉ là một hộ bán mỳ sợi nhỏ, nhưng kẻ ra cũng có của ăn của để hơn người ở Vương gia thôn nhiều.

Năm đó, Triệu phụ cảm thấy vô cùng hãnh diện, đi đường luôn ngẩng cao đầu. Cuộc sống sau này càng thêm thuận lợi khi lão sinh được hai nữ nhi, ohái nói, nếu không phải Triệu Tráng sớm qua đời, chắc chắn Triệu phụ sẽ luôn kiêu ngạo không cần suy nghĩ nhiều. Một quả phụ nuôi nặng hai nữ nhi không phải là chuyện dễ dàng gì, huống chi lão cũng không phải là người ở kinh thành, bao lần buôn bán bị các hộ khác chèn ép, bao lần bị mấy nữ côn đồ lưu manh ăn quýt không trả tiền,... Ngày đêm suy nghĩ, thức khuya dậy sớm khiến nếp nhăn trên mặt Triệu phụ càng thêm nhiều.

Thấy phụ thân vất vả như vậy, đại nữ nhi Triệu Tổ Cẩm càng thêm trưởng thành sớm, đầu Xuân vừa đủ mười hai tuổi, nàng đã cuộn khăn xin đi theo đoàn buôn làm việc lật vặt, suốt tám năm vào Nam ra Bắc, có khi cả năm nàng chỉ có thể về được một hai lần để đưa tiền cho Triệu phụ. Đúng năm đó, Triệu phụ gửi thư mong muốn nàng thành gia lập thất, trong thư cũng đề cập đối tượng là nhi tử Lâm gia bán thịt gà ở phố Đông.

Triệu Tổ Cẩm luôn nghe lời Triệu phụ, huống chi nàng đã hai mươi tuổi, nên thành gia thất, lấy một tức phụ về làm ấm giường, sinh nhi dục nữ.

Vốn tưởng mọi chuyện sẽ diễn ra như vậy, không ngờ trên đường trở về, Triệu Tổ Cẩm lại nhất kiến chung tình với một thiếu niên ngồi chung xe ngựa. Sớm trải đời nên tính cách của nàng rất hào sảng bạo dạn, gặp được người thích là tiến tới làm thân, chẳng mấy chốc đã tìm hiểu được lai lịch của Vương Thanh. Thì ra y là người cùng thôn với phụ thân. Nếu là người cùng thôn, chắc chắn phụ thân sẽ không phản đối chuyện mình lấy y. Nghĩ như vậy, Triệu Tổ Cẩm lập tức tranh thủ mấy ngày đi đường ân cần chăm sóc, ôn nhu trò chuyện thu phục tâm thiếu niên vào tay.

Đến ngày xe ngựa về tới Vương gia thôn, Triệu Tổ Cẩm trao đổi tin vật đính ước với y, thề với trời rằng ba ngày sau sẽ dẫn phụ thân tới Vương gia thôn đưa sinh lễ. Qua ngày hôm sau nàng cũng về tới nhà, vừa bước vào cửa thì Triệu phụ đã thấy, lão vui vẻ hỏi han liên tục, mãi đến giờ ăn trưa Triệu Tổ Cẩm mới có cơ hội bày tỏ ý muốn thú Vương Thanh với Triệu phụ. Triệu Tổ Cẩm cho rằng phụ thân chỉ không vui vì bản thân đã tự chủ trương đính ước trước với Vương Thanh, lại chưa từng nghĩ, phụ thân nàng hết mực tôn kính lại phản đối chuyện này.

Lần đầu tiên, Triệu Tổ Cẩm cảm thấy phụ thân không nghĩ đến cảm nhận của nàng, không phải mọi việc nàng đều nghe theo ý phụ thân rồi sao? Vậy sao phụ thân không hiểu cho tình cảm của nàng? Tự tôn bị đụng chạm, cho dù nàng chỉ yêu Vương Thanh có bấy phần, nàng cũng quyết phải lấy y vào cửa.

Triệu phụ càng không ngờ tới, đại nữ nhi luôn hiếu thảo lại vì một tiện nam chỉ biết chưa tới một tháng mà cãi lời lão! Lão không hiểu? Lão không hiểu cái gì? Lão không phải là vì nàng mà ngày ngày muội mặt tìm một tức phu hiền lành có tiền cho nàng sao? Nhà người ta có tiền, sau này nữ nhi lão có muốn mở tiệm gì đó thì bên nhà thông gia cũng có thể giúp đỡ một hai. Lấy một tiểu tử nông thôn, họ hàng thân thích bên đó không tới Triệu gia xin giúp đỡ đã hiếm có!

Lão nói như thế có gì sai? Chạm tự tôn? Lão là phụ thân, khuyên giảng mấy lời lại thành chạm tự tôn. Còn nói nàng có thể không dựa vào tiền của người khác cũng có thể làm việc dành dụm mở tiệm được!

Nói hay lắm!

Sao lão không biết đại nữ nhi của lão có thể chứ?! Nhưng chỉ cần có bên tức phu hỗ trợ, nữ nhi không phải sẽ đỡ phải làm lụng mấy năm sao?! Triệu phụ tức đến run rẩy.

Ngồi đối diện, Triệu Tổ Cẩm còn nói:

"Không phải mẫu thân cũng dám lấy phụ thân đó thôi. Mẫu thân có chê Vương gia nghèo đâu."

Lần này, Triệu phụ tức đến bật dậy, dắt tay Triệu Tổ Quyên đi vào buồng.

Sau cuộc tranh cãi đó, bảy ngày sau Vương Thanh vào cửa. Từ đó, tính cách của Triệu phụ liền thay đổi, biết tính đại nữ nhi ăn mềm không ăn cứng, bình thường lão và Triệu Tổ Quyên đều tỏ ra đáng thương trước mặt nàng. Bởi vậy, cho dù Triệu Tổ Cẩm biết mấy năm nay muội muội không làm nên trò trống gì, còn ăn trộm đánh bạc cũng không nỡ đuổi ra khỏi nhà.

Giống như đêm nay vậy, Triệu Tổ Cẩm có bất mãn đến đâu còn không phải kêu Vương Thanh đi nấu mì cho nàng ăn sao?!

Thấy sắc mặt không tốt của Vương Thanh, Triệu Tổ Quyên còn nhe răng nói:

"Tỷ phụ à, nhớ cho thêm trứng gà vào nữa nhé."

Hừ! Đáng đời đồ hồ ly dám quyến rũ đại tỷ của ta!

Bạn đang đọc truyện *Du Chi Làm Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Chương 27

Ngày hôm sau, mặt trời tỏa sáng đến khô mớ cải trắng phơi trên giá thì Triệu Tổ Quyên mới há to miệng ngáp lên ngáp xuống rồi khỏi giường. Vừa đi vừa xoa bụng, nàng khàn khàn nói với bóng dáng đang sái rau ngoài sân:

"Lão nương đói rồi. Mau mau đi nấu bát mì trứng cho lão nương."

Nói xong, nàng liền ngồi xuống ghế, vắt chéo chân rót một chén trà súc miệng.

"Tiểu Quyên đã dậy rồi sao?! Lát nữa phụ thân muốn đi phố Đông mua thịt gà, con đi theo phụ thân có được không?"

Nghe tiếng tiểu nữ nhi, Triệu phụ đang ngồi trong buồng may vá lập tức buông bỏ vào rổ, lật đật đi ra ngồi xuống bên cạnh nàng. Nữ tôn nam ti, cho dù là phụ thân, cũng chỉ có thể dựa vào nữ nhi. Bởi vậy, một khi biết Triệu Tổ Cẩm không còn là tiểu nữ nhi ngoan ngoãn nghe lời lúc như lúc nhỏ, Triệu phụ cho dù rất tức giận, nhưng trong tiềm thức lại sợ hãi bị đại nữ nhi phân gia nhiều hơn. Lão đã già rồi, làm sao có thể sống ở kinh thành một mình được, nếu đại nữ nhi mà đòi phân gia, lão chắc chắn chỉ có thể dắt theo tiểu nữ nhi hồi Vương gia thôn. Đối với Triệu phụ, còn gì đáng sợ hơn là mất mặt chứ.

Nhìn khuôn mặt xinh đẹp và vóc dáng cao lớn của Triệu Tổ Quyên, trong lòng Triệu phụ không lúc nào không thở dài tiếc hận, bàn về vẻ ngoài, tiểu nữ nhi tuyệt đối hơn hẳn đại nữ nhi, nhưng bàn về chuyện kiếm ra tiền... Aiz! Giá như tiểu nữ nhi có thể đoàng hoàng làm việc, lão còn phải nhún nhường tiện nam kia sao? Cho nên, sau bao ngày suy tính, Triệu phụ quyết định dùng mọi biện pháp để Triệu Tổ Quyên có thể dụ dỗ được nhi tử Lâm gia, đại nữ nhi không chịu thú, lão còn có tiểu nữ nhi mà. Không phải người xưa đã có câu: Nữ thành gia, sớm trưởng thành.

Trong mắt Triệu phụ, Triệu Tổ Quyên chỉ là tuổi trẻ nên có chút ham chơi, chỉ cần thủ tức phụ về cho nàng, tiểu nữ nhi chắc chắn sẽ tu thân dưỡng tính. Khi đó, lão có thể dựa vào tiểu nữ nhi a.

Cho dù không đoán đúng hết mười phần, nhưng Triệu Tổ Quyên là tiểu nữ nhi bảo bối sống chung với Triệu phụ từ nhỏ đến lớn, đương nhiên cũng đoán được năm phần ý tưởng của phụ thân mình. Không phải là không thể thủ tức phụ, nhưng nghĩ đến cái bản mặt đầy mỡ của nhi tử Lâm gia, ruột non ruột già của nàng liền co thắt buồn nôn ngay lập tức. Đã thế, tên tiểu tử đó còn cho rằng bản thân đẹp mặt lắm, lần đó nàng bị trượt chân mới đưa tay tìm điểm tựa, xui xẻo lại động vào ngực hắn. Nàng còn chưa kịp ghê tởm thì hắn đã chỉ vào mặt nàng chửi xối xả. Nếu không phải phụ thân hay mua thiếu trứng nhà hắn để nấu mỳ cho nàng ăn. Nàng chắc chắn sẽ không quản hắn là nam tử mà đánh cho hắn một trận.

Hồi tưởng lại mối nhục năm xưa, Triệu Tổ Quyên nheo mắt đưa ngón tay út lên móc móc mũi, tia sáng trong mắt loé loé.

"Được thôi phụ thân. Hôm nay nữ nhi sắp có tiền, không phải người thích ăn hoa quế cao sao? Nữ nhi mua cho phụ thân vài cái."

Nghe tiểu nữ nhi có tiền liền hiếu thuận với lão, Triệu phụ lập tức cười vô cùng từ ái, trong miệng liên tục nói: "Tốt! Tốt!"

Cho dù đã ăn sáng rất nhanh, nhưng khi hai người ra đi đến phố Đông thì cũng gần tới bữa trưa, chợ đã tan gần hết, Triệu Tổ Quyên tháp tùng Triệu phụ tới sạp bán thịt gà của Lâm gia, bên kia Triệu phụ ra sức cười nói bắt chuyện với Lâm lão, bên này Triệu Tổ Quyên chỉ khoanh tay đảo mắt nhìn chung quanh, một bộ dáng rất không đứng đắn.

"Triệu Sở Khanh! Hôm nay ngươi không đi đánh bạc nữa sao? Có phải là thua hết tiền nên muốn tới đây ăn trộm tiền của nhà ta đúng không?"

Lâm Phi một tay cầm giò trứng, một tay chống nạnh quắc mắt hắc cảm nhìn nàng, trong giọng nói tràn đầy khinh bỉ và ghét bỏ.

Triệu Tổ Quyên "phì" một tiếng nhỏ ra cây tăm ngậm trong miệng ra, tay còn đưa lên ngoáy ngoáy lỗ tai, ra vẻ nhìn khắp nơi.

"Mùi gì thối thế nhỉ? Mùi phân gà chẳng?"

Sau đó làm bộ như mới phát hiện hắn.

"Đi?! Thì ra là Lâm gia Lâm công tử, phong tư yếu điệu, mặt đẹp hơn tiên, da dẻ trắng tuyết, hương thơm lan toả a. Thât kỉnh! Thât kỉnh!"

Từng câu từng chữ, không gì là không phải châm chọc Lâm Phi. Về mặt vốn ngăm ngăm nóng mỡ của hắn càng thêm sẫm màu vì tức giận quá mức.

"Ngươi! Ngươi! Hừ!"

Nhìn Lâm Phi lắc hông thô chạy "bach bach" đi vào nhà, Mạc Tổ Quyên bĩu bĩu môi.

"Muốn đấu với lão nương?! Còn khuya!"

Bạn đang đọc truyện *Du Chi Làm Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Chương 28

Có điều cười chưa được bao lâu thì Triệu Tổ Quyên liền nhìn thấy Lâm Phi hai tay cầm một cây gỗ lớn chạy ra.

"Triệu Sở Khanh! Ngươi đi chết đi!"

Thấy thế công như vũ bão của hắn, Triệu Tổ Quyên chỉ kịp rửa thầm một tiếng, hai chân vất lên cổ chạy. Ý vào lợi thế chân dài, chẳng mấy chốc, nàng đã bỏ xa Lâm Phi mấy con đường.

Triệu Tổ Quyên đắc ý quay đầu nhìn phía sau, không còn thấy bóng dáng ục ịch kia nữa, nàng theo thói quen đưa ngón cái quyết mũi cười "haha". Lại không ngờ, nàng vừa quay đầu lại đã thấy bản thân sắp va vào một đám người ăn mặc sang trọng, hai chân vội vàng giảm tốc nhưng vẫn đụng phải một vị công tử nhỏ gầy tuấn tú. Trong tình thế ngàn cân treo sợi tóc, Triệu Tổ Quyên chỉ kịp nghĩ không thể đắc tội với đám công tử tiểu thư có tiền này được! Vì vậy, nàng đưa hai tay đỡ lấy eo vị công tử đó, ngã xuống làm đệm thịt cho y.

Khi bị người này đè lên người, tuy bộ ngực ả ả có chút đau, nhưng Triệu Tổ Quyên vẫn thờ dài nhẹ nhõm.

"Công tử! Tiểu Bình!"

Được nam tử và Dương tử đỡ lên, Khương Thanh Bình đỏ mặt nhìn dáng người cao lớn đang đứng dậy, trái tim trong ngực không khống chế được đập loạn xạ.

"Người là thứ gì mà dám đụng phải tiểu Bình! Người đâu! Đánh què chân tiện dân này cho ta!" Nữ tử vừa đỡ Khương Thanh Bình xong lập tức quay sang đánh giá Triệu Tổ Quyền, thấy đáng người và gương mặt nàng xinh đẹp hơn hẳn mình, con ghen tỵ lập tức trào dâng.

Nghe nữ tử kia quát, mấy nữ đinh lập tức đi tới muốn động thủ, Triệu Tổ Quyền thấy vậy, hai chân lập tức sợ đến mềm nhũn, quỳ bộp xuống đất đáng thương cầu xin.

Trái tim đang nhảy nhót trong ngực giống như bị tạt một gáo nước lạnh, Khương Thanh Bình không ngờ nàng lại không có chí khí đến vậy, chỉ cần nàng cương quyết cứng cỏi, chẳng sợ Dương Dân có muốn tính mạng của nàng, y cũng sẽ cứu nàng. Nhưng nàng..

"Dương tỳ. Tiểu Bình hơi mệt. Chúng ta hồi phủ thôi." Nói xong, y chậm rãi bước chân lướt qua người Triệu Tổ Quyền, vạt áo lụa khẽ tung bay.

"Hừ! Đúng là tiện dân! Ha ha!!!"

Nhìn đáng vẻ hèn mọn của nàng, Dương Dân chỉ cảm thấy vô cùng sáng khoái, hai tay chấp sau lưng ngựa cầm cười to bước đi.

Công tử và tiểu thư đều đã đi, mấy nữ đinh cũng buông tay lơ đãng theo sau.

"Xem như người gặp may!"

Nghe tiếng bọn họ đã đi xa, bây giờ Triệu Tổ Quyền mới dám thả lỏng người ngồi phịch xuống. Cúi đầu nhìn quần áo trên người, trong đầu nàng hiện lên vẻ mặt tuấn tú tràn đầy thất vọng kia.

"Kháo! Không nghĩ nữa! Lão nương đi đánh bạc! Có tiền đây túi mới là vương đạo!"

Bạn đang đọc truyện *Du Chi Làm Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Chương 29

Động tâm là chuyện chỉ xảy ra qua một ánh nhìn, một cử chỉ. Gặp một người, đúng thời điểm, trái tim rung động không thể khống chế, nhưng cũng vì một cử chỉ hay một lời nói không giống ta đã nghĩ hoặc mong muốn nhìn thấy, sự rung động này, lại trở về bình thản.

Nhìn bề ngoài cũng không tệ lắm, thì ra chỉ là một nữ tử bất tài vô dụng!

Còn một sự rung động khác, lại bởi vì biết xa không thể với, nên chỉ đành dần lòng quay lưng.

Giá trị một chiếc khăn lụa người mang theo cũng muốn cao quý hơn nàng nhiều.

Cho nên có một số người có thể rung động rất nhiều lần, nhưng cũng có một số người khi đã rung động thì lại là một kiếp khó phai.

Đánh bạc cũng phân ra ba kiểu dựa theo gia thế và số bạc thấp nhất theo quy định của sòng bạc. Dân lưu manh không nghề gì như nàng đương nhiên chỉ chơi ở tầng đầu tiên, nơi ồn ào và hỗn loạn nhất. Vừa đi đến gần cửa sòng bài, Triệu Tổ Quyền liền thấy hai nữ trang hung thần ác sát quăng một con bạc thua trắng tay ra:

"Đã thua hết tiền còn dám chơi! Chán sống rồi phải không?!"

Kẻ thua bạc giống như con nghiện liên tục ôm chân nữ trang cầu xin:

"Ta có thể viết giấy vay nợ mà... Xin cho ta đặt thêm vài ván nữa thôi. Lần này ta nhất định sẽ thắng..."

Vô cùng quen thuộc một màn này, Triệu Tổ Quyền không hứng thú nhắc chân bước vào, ai ngờ lại bị một nữ trang đang đứng yên đưa tay ngăn lại:

"Người có tiền?"

Tâm trạng đang bức bối, Triệu Tổ Quyền cau mày hắc cảm, bàn tay móc trong ngực ra một túi tiền đưa tới trước mặt nữ trang lắc lư:

"Triệu gia ta mà không có tiền sao?! Người bị mù à!"

Về mặt hung thần ác sát của nữ trang lập tức thay đổi một trăm tám mươi độ, vô cùng nịnh nọt cười nói:

"Ay, vâng vâng, là tiểu nhân có mắt như mù. Triệu gia đừng nóng giận. Mời Triệu gia vào."

Hừ lạnh một tiếng, Triệu Tố Quyên cất túi tiền vào người rồi nghênh ngang bước chân đi vào.

Hai canh giờ sau.

"Bộp!"

Hai nữ tráng vừa quăng người xong liền vỗ tay cười nói:

"Cung tiễn Triệu gia. Ha ha..."

Triệu Tố Quyên tức đến ngứa răng.

Cái lũ xu nịnh khôn khiếp!

Xoa xoa mông đứng dậy, nàng tức tối phất tay áo rời đi.

"Gần đây không biết mắc phong gì mà lại xui xẻo đến vậy không biết..." Ngửa ngáy gãi gãi tóc, Triệu Tố Quyên đưa chân đá bay cục đá trước mặt.

"Chắc phải mua chút vàng mã đốt xả xui thôi."

Lũng thung đi một đoạn đường theo thói quen, đến khi nàng phát giác ra con hẻm này là nơi tối qua bản thân nghe tiếng "miêu" lạnh lẽo ấy, một con lạnh lẽo từ sống lưng lập xông lên tới não. Đánh một cái rùng mình, Triệu Tố Quyên hoang mang đưa mắt nhìn xung quanh.

"Xột xoạt!" Đúng lúc này, trước mắt đột nhiên xuất hiện một đôi đồng tử xanh lục rất lạnh đang nhìn chăm chăm vào nàng.

Là con mèo Ba Tư trắng dính đầy máu!

Triệu Tố Quyên vô thức nuốt một ngụm nước bọt:

"Người là yêu quái sao?"

Bạn đang đọc truyện *Du Chi Làm Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Chương 30

Yêu quái? Đôi đồng tử màu lục co rút lại, khí thế lạnh lẽo quanh thân càng thêm dày đặc. Nếu hần có thể, nhất định hần sẽ giết chết nữ tử càn rỡ trước mắt.

Địch bất động, ta bất động. Miêu không nói, ta có thể a.

Dân gian tương truyền: Miêu yêu có thể chiêu tài.

Đào đôi mắt, Triệu Tố Quyên vô thức xoa xoa hai tay, nếu nàng dụ được nó về nhà, chắc chắn bản thân sẽ đánh đâu thắng đó. Nghĩ đến thời vàng thoi bạc phát sáng nặng trĩu, vẻ mặt xinh đẹp của Triệu Tố Quyên lập tức hiện lên nụ cười đáng khinh. Lúc này đây, nàng càng nhìn càng cảm thấy đôi mắt lạnh lẽo của nó cũng trở nên ấm áp, bộ lông dính máu của nó cũng trở nên rất quý phái, ngay cả cái móng chân sắc bén của nó cũng thật đáng yêu đến không thể tả.

Đúng điển hình của câu bị tiền tài làm mờ mắt!

"Hắc! Miêu yêu... A không! Miêu đại gia, nơi này rất bẩn, nhà của tiểu nhân rất rộng rãi, có thức ăn ngon, bla bla... Ngài theo tiểu nhân về nhà, tiểu nhân nhất định sẽ chăm sóc cung phụng ngài có được không?"

Nhìn tia tính kế trong mắt nữ tử trước mặt, Quân Tinh Đường làm sao không rõ ý đồ của nàng, nhưng tình cảnh hiện giờ của hần vô cùng không tốt, đã có người muốn lợi dụng hần, cơ sao hần lại phải từ chối.

"Miêu." Được.

Quân Tinh Đường đưa móng vuốt chân trước đặt vào tay của Triệu Tố Quyên.

Thấy hành động này của bạch miêu, trong lòng Triệu Tố Quyên càng chắc chắn đây là miêu yêu chiêu tài ngàn năm khó gặp trong truyền thuyết. Bàn tay khẽ nắm lấy móng vuốt hơi lạnh lạnh ấy mà nàng cứ ngỡ như thấy một cái chân vàng chân bạc vậy, đối với vàng bạc, Triệu Tố Quyên lập tức phóng thích hai trăm phần trăm ôn nhu ôm lấy bạch miêu.

Trên đường đi về Triệu gia, lâu lâu Triệu Tô Quyên lại kiềm chế không được cười "haha" khiến bao nhiêu người đi đường một phen giật mình. Bị chú đến ngập mặt, nhưng tâm trạng của nàng vẫn phiêu phiêu như đang trên mây.

[Miêu yêu đã vào tay. Đại gia ta sắp giàu to. Không chấp nhất với mấy kẻ nghèo hèn như các ngươi!]

Quân Tinh Đường giật giật lỗ tai mèo, đột nhiên có chút hối hận vì quyết định lợi dụng nàng.

[Hắn gặp qua đủ loại nữ nhân, nhưng nàng lại là nữ nhân đặc biệt nhất.

Đầu óc đặc biệt có vấn đề nhất!

Miêu!]

Về đến Triệu gia, Triệu Tô Quyên đột nhiên về sớm như vậy khiến hai thê phụ Triệu Tô Cẩm rất ngạc nhiên, Vương Thanh nhìn mâm cơm hôm nay y đặc biệt nấu nhiều thịt heo hầm bổ cho thê chủ mà khúc ruột ả ả đau. Không phải thường ngày nàng ta đều chơi bởi lêu lổng đến khuya mới về sao? Đúng là mũi chó!

Triệu Tô Cẩm không biết phu thê của mình đang xót tiền, chỉ nhủ này nhìn muối muối ôm một con bạch miêu:

"Sao đột nhiên lại bế một con mèo bị thương về đây?"

Đưa tay khê vuốt vuốt bộ lông của bạch miêu, Triệu Tô Quyên nhe răng đắc ý nói:

"Không nói cho tỷ biết đâu. Khi nào muối phát tài, nhất định sẽ không quên tỷ." Nói xong, nàng huyết sáo đi vào phòng.

Triệu phụ vừa đi vào trong phòng lấy chút đậu phộng ra chỉ kịp thấy tiểu nữ nhi đi về phòng, lão lập tức cao giọng nói:

"Tiểu Quyên, con không ăn tối sao? Hôm nay có thịt kho trứng mà con thích ăn đó."

Bàn tay nắm đôi đũa của Vương Thanh siết chặt lại. Chẳng mấy chốc, bên tai y liền vang vọng tiếng nói của nàng ta.

"Lát con ra ăn. Đại tỷ nhớ chờ thịt cho muối nha."

Dù sao cũng là muối muối của mình, chưa có mấy cục thịt đương nhiên không có gì, Triệu Tô Cẩm thân nhiên "Ừ" một tiếng.

Chết tiệt! Nàng ta rõ ràng đã biết thịt này y nấu cho Tô Cẩm ăn, thế mà còn dám mặt dày bảo thê chủ chờ lại cho nàng. Tô Cẩm đi làm vất vả cần phải tắm rửa, nàng ta thì có làm được tích sự gì, chỉ giỏi ý thể ăn hiếp y.

Cầm đôi đũa chọc chọc chén cơm để phát tiết, Vương Thanh không cam tâm nhìn chằm chằm tô thịt kho thơm ngát.

Thịt này y cũng chỉ ăn một cục để chờ cho thê chủ, giờ kiểu nào thê chủ cũng chờ cho nàng ta, đã vậy y cũng gấp ăn cho bỏ tức.

Ngay khi Vương Thanh đang định vươn đũa gấp thì một cách tay từ sau lưng đã vươn ra cầm đĩa thịt đi. Ánh mắt y tròn trũng nhìn nụ cười đắc ý của Triệu Tô Quyên.

"Tỷ phu à, không ăn cơm sao? Nhìn muối làm cái gì?!"

Bạn đang đọc truyện *Du Chi Làm Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Chương 31

Nghe Triệu Tô Quyên nói như vậy, Triệu phụ lập tức tiếp lời:

"Phu nữ đại à, không phải lúc này con nói không thích ăn thịt mỡ sao?"

Chưa kể hai đôi mắt đang nhìn bản thân, ngay cả Tô Cẩm cũng hơi khó hiểu quay đầu nhìn y, Vương Thanh kéo kéo khoé môi cười khan:

"Không phải, là con thấy bữa tối mà muối muối lại ăn nhiều thịt quá sợ sẽ bị khó tiêu..."

Đưa ngón tay khây khây miếng thịt, Triệu Tô Quyên cả lơ cả phát nói:

"Thì ra là tỷ phu đang lo sợ muội bị khó tiêu sao? Có bốn cục thịt thôi mà, còn chưa đủ nhét hết kẻ răng của muội đâu. Ha ha..."

Bốn cục thịt cũng là tiền, cho cái đồ vô công rồi nghề ăn trộm đánh bạc như nàng ăn quả thật khiến Vương Thanh đau lòng đến quặn ruột.

Bên kia Triệu Tổ Quyên đứng đỉnh bê cái đĩa thịt đi cũng tiện thể rình luôn tô com vào phòng, đưa mắt nhìn miêu đại gia đang nằm yên trên giường, khoẻ mỗi nàng liền hiện ra nụ cười nịnh nọt:

"Miêu đại gia, tiểu nhân mang com đến cho ngài đây."

Nói xong, nàng vô cùng chân chó đặt đĩa thịt xuống như hiến vật quý cho bạch miêu. Đối với tầng lớp bình thường như Triệu gia, có thịt ăn đã là quá tốt rồi. Triệu Tổ Quyên vốn tưởng bạch miêu sẽ hào hứng ăn hết, không ngờ bạch miêu ngay cả liếc mắt cũng không liếc, vô cùng lạnh lùng lấy móng vuốt đẩy đẩy ra.

[Mùi vị khó ngửi như vậy cũng dám dâng lên cho bốn quân?

Người đâu! Lôi xuống! Chém!

Miêu!]

Nghĩ đến tình hình phải luân lạc đến nơi rách nát này, tâm trạng của Hoàng thái quân càng thêm âm trầm, vậy mà nữ nhân này còn cứ nhe răng cười trước mặt hân. Đôi mắt mèo co rút lại, Quân Tinh Đường lạnh lùng nói:

"Miêu!" Lại đây!

Trong mắt Triệu Tổ Quyên, bạch miêu cao ngạo kêu một tiếng, không hiểu sao nàng lại giống như nghe hiểu được ý tứ trong đó. Ay da, quả là miêu yêu có khác, chắc chắn là miêu đại gia đã cảm động trước tấm lòng son sắt của nàng nên muốn kêu nàng lại truyền thụ bí kiếp phát tài, đặt đầu trứng đó chẳng hạn...

"Tiểu nhân đây. Miêu đại gia cứ nói."

Mau nói đi. Làm sao để phát...

Chữ "tài" còn chưa kịp nói thắm xong, bên má trái của nàng đã bị trảo thành chữ "tam". Ngơ ngác đưa tay bịt má, Triệu Tổ Quyên meo meo:

"Miêu đại gia. Ngài đây là làm sao? Tiểu nhân có tội tình gì..."

Lại một trảo nữa rơi xuống bên má còn lại.

"Miêu!" Cầm miệng!

Hai má rướm máu đau rát, Triệu Tổ Quyên ưỡn khuất ngậm miệng.

Bên tai không còn tạp âm, khí lạnh trên người Quân Tinh Đường mới hoà hoãn một chút, nhưng bởi vì vận động mạnh vừa rồi, vết thương trên người lập tức nứt ra, dòng máu đỏ tươi trượt dài xuống, dính bết bết. Khí lạnh vừa hoà hoãn lập tức bốc lên.

"Miêu miêu miêu!" Đều tại ngươi! Còn không mau đi gọi đại phu tới băng bó cho bốn quân!

Triệu Tổ Quyên đương nhiên thấy bạch miêu chảy máu. Cho dù bạch miêu không kêu, nàng cũng nhất quyết không thể để miêu yêu chiêu tài rụng một cộng lông chứ nói chuyện chảy máu.

Nàng và Hoàng thái quân cách nhau không chỉ một tầng lớp, cho nên khi bị thương cũng chỉ vội vàng lấy thuốc cầm máu giấu trong góc phòng đắp lên cho bạch miêu, sau đó lấy vải vụn băng bó lại. Còn cái gì đại phu hay nấu nước ấm lau mình... Trong nhận thức của Triệu Tổ Quyên hoàn toàn không có. Bình thường ba bốn ngày nàng mới tắm một lần, mà có tắm cũng chỉ tắm nước lạnh qua loa cho xong. Vì vậy, cho dù bạch miêu có bồn bồn hỏi hỏi, Triệu Tổ Quyên cũng không thấy sao cả.

Bạn đang đọc truyện *Du Chi Làm Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Chương 32

Cả người bị gói như cái bánh chưng, Quân Tinh Đường run run lỗ tai mèo, nhìn tướng ngũ bất nhả của Triệu Tổ Quyên, đôi mắt màu lục loé lên tia hàn khí rồi lại lảng xuống. Từ đêm hôm đó phát hiện bản thân đột nhiên trở thành một con mèo, đã một ngày một đêm không ngủ, tinh thần vẫn luôn căng thẳng không chống đỡ được con mọt mỗi mạnh mẽ, chớp chớp mắt, bạch miêu từ từ ngẩng đầu gối cằm lên móng vuốt nặng nề ngủ.

Vốn đang nhắm mắt dưỡng thần, bên tai nàng đột nhiên truyền tới tiếng thông báo của trò chơi.

[Hệ thống: đã bảo tồn thể giới này. Ba giây nữa sẽ chuyển đổi thể giới Phác lục Nam Thần.]

[Cái gì?] Tổ Quyên không hiểu chuyện gì đang xảy ra thì thần trí đã bị một lượng kí ức xa lạ đè nặng.

Nhân vật lần này mà nàng nhập vai là một cô bé mới 12 tuổi, mẹ cô chưa chồng đã có thai cho nên bị nhà mẹ đẻ cắt đứt quan hệ đuổi ra khỏi nhà, một phụ nữ nông thôn không học thức cao thì làm sao có cuộc sống an ổn. Sau khi sinh con ra, bởi vì không còn tiền, mẹ cô phải đi làm thuê làm mướn, rửa chén bát dù vẫn còn đang trong tháng, cứ như vậy, dù cuộc sống không đầy đủ, nhưng bù lại Lý Tổ Quyên có một người mẹ hết mực hy sinh cho cô. Tối tuổi đi học, nhờ có trợ cấp học bổng cho các gia đình nghèo của tỉnh, cho nên cô bé vẫn được đến trường như bao đứa bé khác.

Dù chỉ học bằng sách cũ, vở tự chế, nhưng tiểu Quyên luôn luôn đạt được thứ hạng cao trong trường. Trong tiềm thức của cô bé, chỉ cần cô được giấy khen, mẹ cô sẽ cười rất vui. Cuộc sống mẹ hiền con thảo bình bình đạm đạm trôi qua được mấy năm, đến năm cô lên trung học thì mẹ cô đi ra ngoài không còn trở về nữa...

Cô bé cầm tờ giấy khen ngồi ở ngoài cửa chờ rồi lại chờ, chờ đến khi ngôi nhà nhỏ của hai mẹ con cô bị bác cả chiếm lấy, chờ đến khi cô trở thành một cô bé ăn nhờ ở đậu nhà bác cả.

Nằm co rúc trong phòng chứa rom, Tổ Quyên dùng tinh thần mở ra hộp thoại trên bảng hệ thống.

[Bạn tốt Hắc Sắc: Cậu thật là biến thái nha, nhiệm vụ thử luyện trung cấp lại có thể hoàn thành 80%. Còn đặc biệt không ăn thịt!!! Trời ạ! Cậu thật là không biết hưởng thụ thú vui của trò chơi mà. Tổ cho cậu biết, game này a, chỉ cần ăn thịt thôi là đủ rồi, đa phần người chơi đều vì muốn thưởng thức muôn vàn loại hình mỹ nam mỹ nữ nên mới bỏ ra số tiền lớn tham gia trò chơi. Nhìn cậu chơi nghiêm túc như vậy, tổ thật sự không đành lòng, khi nào cậu hưởng thụ xong thể giới này, hệ thống sẽ mở ra thể giới cũ cho cậu. Bye!]

[Hưởng thụ cái vẹo!]

Bác cả của cô là một gã bợm rượu bạo lực, hễ say là thượng cẳng chân hạ cẳng tay, nếu không phải vì tiền học bổng, cô chắc chắn đã bị gã cho thôi học.

"Con ranh con! Mau ra đây cho tao!"

Lý Tổ Quyên nhút nhát bò dậy đứng lên, bây giờ là nửa đêm, không khí bên ngoài rất lạnh, rung mình một cái, cô kéo áo che khuất cơ thể gầy còm đi vào trong nhà chính.

Vừa thấy mặt Lý Tổ Quyên, Lý Lộc liền cầm cái đĩa ném về phía cô, kèm theo là tiếng mắng chửi:

"Mày làm gì mà chậm rì như vậy! Tao khát nước, mau lấy nước cho tao!"

Mím chặt môi nhìn mảnh sứ văng khắp nơi, Lý Tổ Quyên đỏ hốc mắt nhanh chân chạy vào phòng bếp cầm ấm nước rồi chạy nhanh vào nhà, nhưng càng tới gần gã, bước chân của cô càng chậm lại, run run đưa ấm nước tới trước mặt Lý Lộc.

Lý Lộc neho neho đôi mắt hung ác, bàn tay thô to giắt ấm nước giữa đầu tu, nhưng vừa cảm nhận được vị nước trà, sắc mặt của gã càng thêm đáng sợ, gã vung tay hất ấm trà vào người cô, sau đó hung hăng đá tới tấp:

"Con ranh này! Sao mày dám đưa trà thiêu cho tao uống hả?!"

Đánh đã, Lý Lộc mới hừ một tiếng đi vào phòng bếp kiểm ăn.

Cả người vừa đau vừa lạnh, Lý Tổ Quyên cắn răng chịu đựng bò dậy trở về phòng chứa rom, quần áo đã bị ướt, cô cẩn thận tránh chỗ đau cời đồ ra.

Cơ thể thiếu nữ gầy ốm không có bao nhiêu thịt, mái tóc dài bị ướt dính vào gò má tái nhợt trông rất tội nghiệp. Nếu là bình thường, Lý Lộc chắc chắn cũng không nổi lên tà niệm gì với một con nhóc gầy ốm tong teo, nhưng bây giờ, dưới sự kích thích của hơi men, đã thế khi đập cửa nhà chứa ra tìm cô đi nấu cơm lại trùng hợp thấy được cơ thể trần truồng bầm tím đầy mỹ cảm lẳng nhục phơi bày trước mặt, gã neho mắt cười lạnh đi vào.

Lý Tổ Quyên kinh hoàng nhìn gã, không hiểu vì sao run run nói:

"B...bác cả..."

Bạn đang đọc truyện *Du Chi Làm Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Chương 33

Đưa tay cởi thắt lưng, Lý Lộc một tay bắt lấy hai tay cô, một tay lấy dây lịch quần chặt lại, miệng đầy hơi rượu cười lạnh:

"Mày ăn của tao, uống của tao, mày đã không có tiền đưa cho tao, vậy thì lấy cái *** nhỏ của mày hầu hạ tao để trả nợ đi."

Cột chắc hai tay cô xong, gã liền mạnh mẽ dùng cơ thể to lớn nặng nề đè cô ngã xuống đồng rom, vùi đầu hôn liếm liên tục từ vành tai đến cẳng cổ, hai bàn tay thô to không chút nhẹ nhàng ngắt chéo hai đỉnh nhũ mới phát dục.

"A—! Đau quá...bác cả..." Cho dù luôn là học sinh giỏi, nhưng bởi vì không có cha, ở trên trường Lý Tố Quyên chỉ biết cặm cùi nghe giảng rồi làm bài, hoàn toàn không có lấy một người bạn, tuổi nhỏ vô tri, tuy bác cả đột nhiên làm vậy với cô, nhưng cô chỉ biết im lặng chịu đựng. Nếu không phải bộ ngực non nớt mẫn cảm bị ma sát ngắt chéo khiến cả người cô trở nên khó chịu, Lý Tố Quyên cũng không dám hó hé ra tiếng.

"Con ranh con này bữa nay còn dám kêu đau với tao à... Tao cho mày kêu này!" Nói xong, gã hung ác há miệng cắn cắn núm hoa đã sưng tấy, một tay lần xuống phía dưới.

"Đúng là *** mà! Nhỏ như vậy mà đã biết chảy dâm thủy cầu thảo!"

Bị hai ngón tay chai sần cứng rắn của bác cả day day hạt thịt, cảm giác khó tả càng thêm trào dâng, tuy rằng rất không muốn cảm giác xa lạ này, có điều khi bị một ngón tay thô to cắm vào nơi đó, dù ngoài miệng nói đau, nhưng nơi đó lại có một chút sướng sướng khó hiểu, dâm dịch bị kích thích càng tiết ra nhiều.

Dù sao cũng chả phải là người biết nặng nhẹ, ngón tay truyền đến cảm giác ấm nóng xiết chặt quen thuộc, gã liền hết kiên nhẫn làm nơi đó từ từ rời lòng ra, hai tay banh đôi chân nhỏ giạng ra hết cỡ, gã mạnh mẽ cầm côn thịt sẫm màu gân guốc cắm cái "phụ" vào.

Hét lên một tiếng đau đớn, sắc mặt của cô trắng bệch, cảm giác sướng sướng nhỏ bé biến mất vô tung, giờ đây cô chỉ cảm thấy đau rất kinh khủng, cả người căng thẳng, nơi đó cũng siết chặt lại.

"Bóp!"

"Con ranh! Mau thả lỏng! Mày định dùng *** cắn chết tao à!" Vỗ mạnh lên mông cô, tuy nơi đó co thắt siết chặt sẽ rất phê, nhưng cái lỗ huyết của một đứa bé mới 12 tuổi quá bé, này còn siết chặt nữa thì con mẹ nó rất vừa đau vừa sướng.

"Bác... cả...đau lắm... bác đừng...đừng làm như...vậy...nữa...đau..." Nước mắt chảy xuống khoé mắt, Lý Tố Quyên nhìn về mặt hung ác của Lý Lộc, há miệng đáng thương cầu xin.

"Đau à!" Nói một tiếng đau, gã lại xấu xa hung hăng đẩy thắt lưng đâm mạnh vào trong lỗ huyết nhỏ bé một cái, cứ như vậy đến khi cô mơ hồ rên rỉ, gã lại dừng lại rút ra.

"Rõ là *** thiếu thảo! Mới dứt vài cái đã phun nước rờn rờn lên côn thịt của tao! Đêm nay tao không thảo chết đồ ** như mày thì tao không mang họ Lý." Hai tay bắt lấy bên hông nhỏ bé của cô, lần này gã không còn bất tiện, hung ác đâm "phách phách". Từ trước toàn chỉ chơi gái già, lỗ huyết lỏng lẻo, ra ra vào vào cũng chỉ tốt hơn thủ dâm, không ngờ lần này xuống tay với con ranh con này lại sướng như vậy, mỗi lần rút ra là một lần dục tiên dục tử, sau này, gã không thêm bỏ tiền chơi gái làm mẹ già, cứ để con ranh này xuống móc côn thịt ra thảo chết nó là được.

Khoái cảm ma sát lên đến đỉnh điểm, côn thịt phồng trướng giựt giựt phụt ra đợt phát tiết đầu tiên, bắn xong, Lý Lộc thoả mãn đôi chút ôm lấy cô lật người lại để cô nằm trên người mình rồi ra lệnh, bắt cô cầm côn thịt mềm nhũn đút vào lỗ huyết sưng đỏ.

Hành hạ cả một đêm, đến khi trời tờ mờ sáng thì Lý Lộc mới mặc quần khoác áo đi vào nhà chính, mặc kệ Lý Tố Quyên cả người bị tưới đầy tinh dịch nằm hôn mê trong phòng chứa rom.

Bạn đang đọc truyện *Du Chi Làm Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Chương 34

Đến khi Lý Tố Quyên mệt mỏi tỉnh dậy thì đã là buổi trưa, cường chống cơ thể đau nhức đứng dậy, cô gấp gấp cả nhấc nhấc chống tường nhìn ra bên ngoài.

Ánh nắng chói chang loá mắt, những cột khói bếp bốc lên bầu trời, từng đám học sinh đang đi bộ trở về nhà. Nhìn đến đó, hốc mắt Lý Tố Quyên lập tức đỏ lên, suy sụp ngồi xuống đất, cho đến bây giờ, cô vẫn luôn nghĩ rằng, chỉ cần bản thân học thật giỏi thật giỏi, được phát càng nhiều giấy khen, chắc chắn mẹ cô sẽ vui vẻ, sẽ trở về với cô, nhưng hôm nay, cô lại không có đến trường. Không đến trường đều là học sinh hư, học sinh hư thì sẽ không được phát giấy khen...Càng nghĩ, Lý Tố Quyên liền không nhịn được khóc thút thít.

"Tiểu Quyên! Cháu có ở nhà không?" Bình thường giờ này con bé đều đã sang nhà ông hái chút rau về xào ăn, hôm nay không thấy, La Hùng mới cầm rễ ra vườn ngắt đầy một rễ rau đi sang đây.

Gọi thêm vài tiếng cũng không thấy trong phòng chứa rom hay nhà chính có tiếng động, La Hùng chán chờ, hôm qua tên Lý Lộc đó lại uống say, chẳng lẽ cái tên khốn nạn đó lại ra tay đánh con bé. Ay, mặc kệ, dù sao con bé cũng ngoan ngoãn lễ phép, ông thật sự không nỡ thấy chuyện lại ngoảnh mặt làm ngơ. Nhảy lầy đà trèo qua tường, vừa đi vài bước ông chợt nghe có tiếng khóc ở phòng chứa rom, trong lòng thờ dài một tiếng, La Hùng nhanh chân đi tới, cửa gỗ tối hôm qua đã bị Lý Lộc đá hư, cho nên La Hùng vừa đưa tay đẩy thì nó liền mở ra.

Thấy có người tiến vào, Lý Tố Quyên theo phản xạ run lên, nhưng khi nhìn rõ người trước mặt là La Hùng, cô liền như tìm được một người tin tưởng, đáng thương ôm lấy ông khóc.

"Bác La..."

Bị cô ôm lấy, La Hùng thật sự trầm mồi ngón ngang, bởi vì ông ngửi được mùi hương tinh dịch nồng nặc trên người cô, chưa kể cả người cô lúc này còn chưa mặc đồ, cả người chỉ chút dấu vết lông nhọc khiến ông vô thức nuốt nước bọt, bàn tay chán chờ mãi mới vỗ xuống tấm lưng nhỏ bé.

"Không sao, con...đừng khóc."

Đang lúc cảm thấy bất an nhất, nghe được tiếng an ủi của ông, cô càng thêm ý lại, càng ôm chặt ông, ngửa đầu kẻ lẻ uy khuất:

"Bác La, bác...bác cả đánh con, còn...còn dùng cây đâm con...đau lắm..."

Bàn tay La Hùng đang vỗ trên lưng cô khựng lại, con bé này đang muốn quyền rũ ông phạm tội sao? Ác ma trong lòng lập tức xuất hiện rù rì: Còn không phải sao? Từng tuổi này rồi chắc chắn phải biết mặc quần áo che dấu đi chứ. Không mặc gì cả còn ôm chặt ông, đây là trắng trợn mời mọc chứ gì nữa. Cơ bắp buột chặt, La Hùng khàn khàn giọng nói:

"Bác con đâm ở chỗ nào? Con chỉ cho bác La xem xem."

Nghe bác La muốn xem, Lý Tố Quyên có chút ngượng ngùng, dù sao nơi đó gần chỗ đi vệ sinh a.Nhìn thấy biểu hiện của cô, La Hùng lập tức đưa tay vuốt tóc cô, về mặt vô cùng ôn hoà dịu dẽ:

"Sao vậy tiểu Quyên, không phải đau sao, đau chỗ nào nha, bác La giúp con thôi thôi."

Càng nghe, cô càng ngượng ngùng, ấp úng nói:

"Bác...La, nơi đó b...bẩn lắm."

Bẩn sao? Là bị bẩn tinh dơ hết người đi. Côn thịt của ông giựt giựt muốn ngóc đầu lên.

"Không sao. Con cứ chỉ cho bác La xem xem, bác La thật sự lo cho tiểu Quyên đáng yêu."

Nghĩ nghĩ, Lý Tố Quyên cắn môi ngượng ngùng cúi gằm mặt, đưa bàn tay nhỏ bé chỉ xuống hạ thân.

Tiểu thiếu thảo!

La Hùng nhú nhú mày, tỏ ra lo lắng nói:

"Bác La nhìn không thấy, con ngồi yên để bác La xem xem có được không?"

Thấy có người lo lắng cho mình, cô liền nhu thuận gật gật đầu.

Cô vừa gật đầu, bàn tay thô to của La Hùng đã banh hai chân của cô đặt lên hai bên đùi ông, lỗ huyết nhỏ bé sưng đỏ dính nhóp trắng đục đang chảy nước lập tức hiện ra trước mắt. La Hùng nhìn không được ác ý nghĩ: Bình thường nhìn ngoan ngoãn ngây thơ, không ngờ lỗ *** lại dâm dăng như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Du Chi Làm Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Chương 35

"Chắc! Sao nơi này của cháu lại bẩn như vậy, cháu phải nhớ là sau khi bị phun tinh vào tiểu huyết liền phải lấy nước rửa sạch biết không?!"

Tuy Tố Quyên nghe không hiểu lắm những gì La Hùng nói, nhưng cô vẫn nghe hiểu là ông nói nơi đó bẩn thì hai chân theo phản xạ muốn khép lại, có

điều hai chân đã bị hai đầu gối cứng rắn như sắt đè lại, không thể che dấu hạ thân, hai gò má tái nhợt lập tức ửng đỏ, cô cúi gầm mặt khiếp nhược nói:

"Bác La, bác thả cháu ra đi... Cháu sẽ rửa sạch..."

Đưa hai ngón tay banh lõ huyệt ra, một ngón tay thì chọc vào bên trong kheu kheu, đến khi nghe tiếng cô thở dốc rên rĩ, lúc này La Hùng mới lắc đầu nói:

"Con biết rửa làm cho sạch ư?"

Lỗ huyệt mẫn cảm bị dị vật ra ra vào vào, nội bích chịu không được co rút sít sao, cảm giác kỳ quái lại từ ập đến, cô cắn môi lắc đầu nguây nguây, giống như muốn hắt văng cảm giác này đi, lại giống như đang trả lời ông vậy.

Nhìn vẻ mặt động tình của cô, La Hùng cũng cảm thấy côn thịt trong quần căng cứng khó nhin, tinh dịch còn sót lại trong tiểu huyệt đã bị ông móc ra khá nhiều, giờ chỉ cần sát trùng nữa là xong, một tay cầm lấy ống trúc đựng rượu bên thắt lưng, một tay đỡ hông nhỏ của Tô Quyên, La Hùng tu một ngụm rượu ngâm trong miệng, sau đó áp môi lên lỗ huyệt từ từ truyền rượu vào.

Bựa lưỡi nham nhám giao hoạt luồn lách đâm chọc khắp núp uốn, Tô Quyên mở to mắt, run rẩy ngửa cổ thở dốc, bàn tay nhin không được ôm lấy đầu La Hùng đầy mạnh.

Đúng là *** ***!

La Hùng biết thời cơ tốt đã tới, giờ ông có muốn làm gì thì tiểu tiện nhân này chắc chắn sẽ cong mông banh háng ra mời ông chơi chết cái miệng nhỏ này luôn ấy chứ. Đưa tay móc côn thịt cứng rắn gân guốc ra, nhét đầu khắc đã sớm hưng phấn chảy vài giọt nước cái "Phốc!"

"A—!" Tuy đã được khuất trương, nhưng tối hôm qua vừa mới chịu đựng cường độ cao xâm phạm, tiểu huyệt quả thật còn rất đau rát.

"Nhỏ giọng thôi tiểu tiện nhân! Cháu muốn gọi người tới xem bác La thao cháu đến bắn nước sao?" Dứt lời, La Hùng liền gồng thắt lưng mãnh liệt thọc vào rút ra.

Lúc đầu đau rất qua đi, chẳng bao lâu, trong tiếng rên rĩ của Tô Quyên ần ần tia sung sướng. Cảm giác được lỗ huyệt hòa theo nút vào, La Hùng càng không kiêng dè đẩy nhanh tốc độ.

"A...mạnh quá...chậm chậm chút...A a..." Khoái cảm lần này sướng hơn tối qua rất nhiều, Tô Quyên vừa sợ hãi lại vừa không nhin được kẹp chặt hai chân... muốn càng nhiều...

Thọc ra thọc vào một lúc, La Hùng đột nhiên bẻ thốc cả người cô dậy, để cô ngồi xuống côn thịt đang ra vào, động tác này làm cho lỗ huyệt đang hàm chứa côn thịt càng thêm sâu sắc, đâm Tô Quyên co thắt bụng dưới, phun nước lên cao trào.

"A...dừng lại đi...không chịu được... Aa..." La Hùng không để cho cô có thời gian thở dốc, mạnh mẽ thao lỗ huyệt đang run rẩy vì lên cao trào của cô.

Không biết cao trào cô lên cao trào biết bao nhiêu lần, La Hùng mới đẩy mạnh mấy chục cái rồi bắn sâu vào trong tử cung của cô, tinh dịch nóng bỏng xối ướt cả vách thịt khiến lỗ huyệt của cô lại co rúm một trận.

Hường thụ dư âm xong, La Hùng mới rút côn thịt ra, qua loa kéo quần che dấu, sau đó bế Tô Quyên nằm xuống đồng rom. Thời gian đã không còn sớm, ông phải về nhà thôi, có điều trước khi đi, La Hùng còn ôn hoà nói:

"Nhớ lấy nước rửa sạch lỗ huyệt có biết không? Khi nào bác La có thời gian sẽ qua thăm cháu."

Bạn đang đọc truyện *Du Chi Làm Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: Chương 36

Cả ngày hôm đó Tô Quyên chỉ ăn một gói mì vào bụng, sau đó lại mệt mỏi ngủ thiếp đi. May mắn là bình thường bác cả đều ra ngoài nhậu, lâu lâu mới về một lần. Hôm qua đã bỏ lỡ một buổi đi học, sáng nay cô đặc biệt cẩn thận dậy sớm. Rửa mặt chải tóc xong, Tô Quyên cầm hai củ khoai lang bỏ vào trong nồi luộc chín, chờ khi nào đến giờ đi học thì cầm theo ăn.

Quét dọn cát đất trong nhà đến ngoài sân, lại xách nước tưới miếng đất nhỏ đang trồng rau, loay hoay mãi đến 6 giờ, Tô Quyên mới rửa tay chân đi thay quần áo, nồi khoai luộc đã bốc mùi thơm thoang thoang.

Bỏ hai củ khoai vào bọc ni lon, Tô Quyên vừa thổi vừa ăn, khoai lang mềm mềm nóng nóng khiến cơ thể ốm yếu bị gió lạnh thổi ầm áp hơn phần nào. Bởi vì bình thường cô đều im lặng ngồi một góc không tích hay nói chuyện với mọi người, cho nên hôm qua cô có nghỉ học không phép một ngày, các

bạn cùng lớp chỉ liếc mắt nhìn cô một cái rồi lại tiếp tục ai làm việc này.

Tổ Quyên mím môi, lôi sách vở ra đọc thầm, ngồi một hồi, sắc mặt của cô trở nên tái nhợt, đầu óc mơ hồ, lồng ngực cảm thấy rất khó thở.

"Bộp!" Tổ Quyên nặng nề đập đầu xuống mặt bàn ngất xỉu.

Nghe thấy tiếng động, mấy cô bé và cậu bé đồng loạt quay đầu lại, sau đó luống cuống cả lên, dù sao cũng là bạn cùng lớp, tuy không thích lại cũng không thể thấy bạn bè có chuyện trước mắt lại làm ngơ. Mãi sau mới có một cô bé nhanh trí chạy đi gọi thầy giáo chủ nhiệm, thầy giáo chủ nhiệm của lớp cô họ Phan tên Hoà, được chuyển tới đây dạy đã sáu năm. Lúc đầu, hần cũng thường xuyên khuyên bảo cô bé này nên hoà đồng với các bạn, nhưng cô bé này vẫn trầm mặc không muốn nói chuyện với ai, cứ như vậy, hần cũng xem cô thành một phong cảnh cá biệt trong lớp. Đến nỗi hôm qua cô nghĩ học không phép, qua ngày hôm nay hần mới biết.

Đưa tay đặt lên trán cô, cảm nhận được nhiệt độ nóng bỏng quá mức bình thường dưới lòng bàn tay, Phan Hoà nhú mày tức tốc cúi người bế Tổ Quyên lên.

"Thầy đưa bạn học Tổ Quyên đi phòng y tế, các em ở lại yên lặng học bài biết không?!"

Bây giờ đã tới giờ vào lớp, các học sinh đều ngồi ngay ngắn trên bàn, trằm miêng một lời đáp:

"Dạ. Thưa thầy."

Cơ thể gầy yếu run rẩy theo bản năng chui rúc vào nguồn ấm áp, xương sườn cứng cứng của cô cọ đến mức lòng Phan Hoà dâng lên một chút áy náy.

Cô bé này chỉ có 12 tuổi, cái tuổi mẫn cảm dễ bị hoàn cảnh xung quanh tác động nhất. Hần vốn nên kiên nhẫn hướng dẫn cô bé này, chứ không phải là vì mấy lần thất bại mà bỏ mặc cô không quan tâm. Mấy bữa trước, Phan Hoà có nghe đồng nghiệp nói rằng hoàn cảnh của cô không tốt, bác cả hay nhậu nhẹt say xỉn, cô thường hay ở nhà một mình.

"May mắn chỉ là bị cảm lạnh, tôi truyền nước hạ sốt là sẽ không sao, thầy cứ yên tâm lên lớp dạy, để em nằm nghỉ ở đây vài tiết là ổn." Bởi vì chế độ trọng nam khinh nữ nghiêm trọng, cho nên tỉ lệ nam nữ ở đây chênh lệch khá lớn, ngay cả bác sĩ trực phòng y tế cũng là một người đàn ông trung niên mập mạp.

Nhìn đồng hồ đeo tay, Phan Hoà cũng biết ngồi đây chờ đợi rất lãng phí thời gian, hần nhìn cô một lần nữa rồi quay người gạt đầu với Hà Thành:

"Vậy làm phiền bác sĩ Hà."

Sau đó chân dài sải bước về văn phòng lấy tài liệu giảng dạy.

Bạn đang đọc truyện *Du Chi Làm Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Chương 37

Phan Hoà vừa đi, Hà Thành lập tức bỏ xuống vẻ mặt tươi cười, gãi đũng đĩnh đứng dậy đóng cửa phòng y tế lại, treo lên tấm biển: Đã đi vắng!"

Ngồi xuống mép giường cô bé đang nằm mê man, Hà Thành nhẹ nhàng đưa hai bàn tay núc ních mỡ còi từng cái cúc áo của Tổ Quyên rồi kéo ra hai bên, sau híp mắt nhìn chòng chọc từng dấu vết bầm tím ái muội chi chít trên cổ, ngực và bụng. Càng nhìn, tần suất hô hấp của gã càng trở nên nặng nề.

"Giá như tiểu tiện nhân này mập hơn một chút, ăn vào miệng sẽ ngon lắm đây."

Gã vốn là một bác sĩ khoa sinh lý, bởi vì bại lộ chuyện dụ dỗ một nữ sinh lên giường nên bị cắt chức, nhận công việc ở trường này, gã đã phải ngâm đắng nuốt cay không dám hành sự lỗ mãng, chỉ dám ý dâm tiểu huyết của các cô bé trong đầu. Không ngờ sáng hôm nay lại đột ngột có một bánh bột từ trên trời đưa tới cho gã, cô bé này phát sốt là do hàm tinh dịch quá lâu, túng dục quá độ đây mà, nhưng chuyện này gã làm sao để dàng nói ra được. Gã còn cần chuyện này để uy hiếp tiểu tiện nhân này ngoan ngoãn để cho gã ngoạn tiết.

Nhớ đến mấy lần vô ý nhìn thấy khe rãnh của mấy cô bé mặc váy ngắn khi chạy nhảy trong sân trường, hai cái mông nhỏ tròn tròn, cặp chân dài nhỏ nhắn. Côn thịt trong quần gã không nhìn được giật giật, thúc dục gã mau chóng xông pha.

"A—!" Trong mê man, cô cảm giác hạ thể truyền đến cảm giác xé rách, đau rát kinh hồn, Tổ Quyên nhin không được mở to mắt.

"Chào cô bé, cháu tỉnh rồi sao?" Thất lừng vẫn mạnh mẽ đẩy vào, gã hưng phấn nở nụ cười hoà ái với cô.

Tuy cô không bao giờ đến phòng y tế, nhưng Tổ Quyên vẫn nhận ra người đàn ông trung niên mập mạp đang áp trên người cô là bác sĩ Hà, cô thật sự không rõ vì sao bản thân lại ở đây, lại còn bị côn thịt núc ních của gã đâm vào lỗ huyết.

"Bác sĩ Hà...đau lắm...cháu không muốn..."

Dù đã dẩy dựa hết sức, ráng lúi người lại thế nào thì cơn thịt mập mập của gã vẫn cứ dính chặt trong huyết nhỏ, đẩy sâu đến mức cả người cô càng thêm mềm nhũn.

"Không muốn sao?" Húc mạnh một cái, gã đắc ý khi nghe thấy tiếng rên rỉ của cô, rõ ràng tao huyết thêm khát như vậy, còn cứ thích cái chàay cái cỏi.

"Nếu cháu đã tỉnh, chúng ta chơi tư thế khác nha." Dứt lời, gã lật người cô lại, nâng mông cô ngang tầm với cơn thịt, sau đó thông thả rút ra "Phốc!" một tiếng đâm lút cán, trong lúc đó, hai mép thịt bị lỏng xoắn ma sát thấp phần ngứa ngáy, Tổ Quyên nhin không được co rút vách thịt, phun ra dâm thủy.

"Sung sướng lắm đúng không? Bác được thao tiểu huyết miễn cảm cũng sướng lắm, thật là biết cần. Ha ha."

Vách thịt ẩm áp ẩm ướt thao càng thêm khoái cảm, tần suất đưa đẩy thất lung của gã liên tăng cao, biên độ mạnh mẽ đến mức cả cái giường đều rung rẩy phát ra tiếng.

"Aa...chậm...chậm chậm một...chút... Không...chịu được..." Tổ Quyên càng rên rỉ năn nỉ bao nhiêu, gã càng hưng phấn thừa sấp, thao đến khi cô không thể nói được gì mới thôi.

Không biết qua bao nhiêu tiếng trống hết tiết, cơn thịt mập mập trong hoa huyết đột nhiên căng phồng, trừa động nhanh hơn rồi phun một dòng nhiệt khí vào sâu bên trong, cô chỉ có thể rên rỉ co rút bụng cảm nhận khoái cảm bị đưa lên cao trào.

Bắn xong, gã gục người ôm cô vào lòng, cơn thịt mềm nhũn vẫn chôn chặt bên trong hưởng thụ dư âm, một bàn tay to lớn rảnh rỗi còn lại thì xấu xa xoa vuốt hai núm thịt trơn nhẵn ướt đầm.

"...đừng... mà..." Tổ Quyên nhin không được rên rỉ, hai chữ ngắn ngủi bị giọng nói khàn khàn của cô trở nên đáng thương cực kỳ.

"Cái miệng nhỏ này thật là không thành thật tí nào. Chẳng lẽ không được dứt ăn nên mới cứng như vậy?" Hà Thành day day hạt thịt trên choker cho cơ thể cô run lên rồi rút cái "Bụp!" Cơn thịt hơi cứng ướt sẫm dịch trắng liền đóng đưa trước mắt cô.

Tổ Quyên nhin không được cảm thấy ơn ớn, quay đầu không dám nhìn.

"Chà! Tiểu tiện nhân còn biết thẹn thùng nữa sao?" Hà Thành di chuyển đến trước mặt cô, một tay nắm cơn thịt đánh nhẹ vào má nhỏ:

"Lúc đầu nhìn thì thấy nó xấu xấu vậy thôi, đến khi nhìn quen rồi sẽ thấy nó rất hấp dẫn đó nha, nào quay mặt lại, há miệng ngậm nó vào cho bác."

Tổ Quyên nghe vậy càng mím chặt môi, vẻ mặt vừa phản kháng vừa đang thương một lần nữa kích phát thú tính trong người gã, Hà Thành ghé vào tai cô đe dọa:

"Ngoan ngoan há miệng, không thì bác Hà sẽ nói cho hiệu trưởng là học sinh giỏi của trường lại là một tiểu tiện nhân thiếu tao đến mức dụ dỗ bác nha. Sẽ bị đuổi học đấy."

"Không! Đừng mà..." Đôi mắt Tổ Quyên đỏ hoe, hoảng hốt cầu xin gã.

"Nếu không muốn bị đuổi học thì phải làm sao?" Hà Thành vô cùng hưởng thụ vẻ sợ hãi bất lực của cô, cơn thịt mập mập bị sự hưng phấn bệnh hoạn của gã kích thích đến to tròn cứng rắn.

Tổ Quyên run rẩy há miệng, nhắm chặt mắt ngậm lấy, mùi vị tanh mặn lập tức truyền vào xoang mũi, miệng, cho dù rất muốn phun ra ngay lập tức, cô vẫn gắng gượng há to miệng hơn.

"Đúng rồi, hóp miệng đẩy lưỡi hút mạnh lên." Tuy cái miệng nhỏ này không thành thạo, lại hơn ở chỗ mới lạ, thân trụ bị đầu lưỡi nhỏ nhắn ma sát, tê dại đến mức gã không nhin được giữ vững hàm cô, mạnh mẽ đâm vào rút ra.

Bạn đang đọc truyện *Du Chi Làm Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Chương 38

Sáng nay chỉ có ba tiết dạy, thu dọn tài liệu vào cặp táp xong, Phan Hoà liền nhớ đến khuôn mặt tái nhợt của cô, không biết cô bé đã khá hơn chút nào chưa?! Nghĩ vậy, hân cũng không gấp gấp trở về phòng giáo viên mà đi thẳng tới phòng y tế.

Xa xa nhìn thấy tấm biển báo vắng, đôi mày của Phan Hoà gắt gao cau lại. Chẳng lẽ bệnh của cô bé này đột nhiên trở nặng, phải đưa đến bệnh viện?

Đi nhanh tới cửa phòng y tế, Phan Hoà đưa mắt nhìn về hướng giường bệnh trước khi đi đã đặt cô nằm xuống.

Nơi đó hoàn toàn trống không.

Lại quan sát chung quanh phòng một lượt, trong phòng thật sự không có một bóng người.

Phan Hoà làm sao cũng không ngờ, ngay sát bức tường gần cửa ra vào, cô học sinh nhỏ lớp anh đang bị một gã bác sĩ biến thái mãnh liệt thao đến chết đi sống lại, dòng tinh dịch hoà với dâm thủy chảy từ bắp đùi trượt xuống sàn nhà, đọng thành một vũng chất lỏng dơ bẩn.

Đứng yên một hồi, Phan Hoà đưa tay lấy chiếc điện thoại ra, tính toán gọi điện cho Hà Thành lại chợt nhận ra là hẳn không có lưu số điện thoại của người này.

Chắc thầy Vạn có số điện thoại của gã.

Bỏ điện thoại vào túi, Phan Hoà tức tốc đi về phòng giáo viên.

Nghe thấy tiếng bước chân đi xa của hắn, Hà Thành nắm chặt hai cánh móng nhỏ của cô ra vào hơn chục lần nữa mới thoả mãn bản tính lấp đầy hoa huyết.

Đã từng làm rất nhiều chuyện xấu xa như vậy, gã rất thuần thục móc ra một trái trứng tinh thú để vào cửa huyết đang mấp máy chưa kịp khép lại, sau đó từ từ đẩy vào sâu bên trong, ngăn chặn tinh dịch chảy ra ngoài.

"Ngoan ngoan hàm chứa nó, về nhà mới được lấy ra biết không?!"

Hài lòng nhìn cái đầu nhỏ gật gật, gã lại lấy một cái khăn ném tới chỗ cô.

"Mau lau sạch dâm thủy của cháu đi. Thật là tiểu tiện nhân, nhỏ như vậy mà bắn nước lại không ít tí nào."

Vừa châm chọc, gã vừa nhàn nhã rót một tách trà nhâm nhi.

Năm phút trôi qua, chuông điện thoại trong túi gã reo lên, không cần xem cũng đoán được là ai.

"A, ai vậy?"

Chào thầy, em ấy truyền nước xong thì đã khoẻ hơn nhiều rồi. Em ấy nói với tôi là chưa ăn sáng, cho nên mới đóng cửa phòng y tế dẫn em ấy đi ăn.

Tôi và em ấy vừa về phòng đây, thầy lo lắng như vậy có thể qua xem."

Mùi vị tình dục trong phòng đã bị hộp hương an thần của Hà Thành đánh tan đi khá nhiều, nếu không tinh ý, chắc chắn sẽ không phát hiện, cất tấm biển đi, gã mở to cửa đón Phan Hoà vào phòng.

Bạn đang đọc truyện *Du Chi Làm Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.